தமிழர் மரபு - தமிழரும்

தொழில்நுட்பமும் – 5

முனைவர் கி. நாகேந்திரன்

9 788198 300508

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 5

முனைவர் கி. நாகேந்திரன்

Title Verso

TITLE OF THE BOOK: Tamil Heritage - Tamils and Technology - 5

புத்தகத்தலைப்பு : தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 5

EDITORS	**:**	**Dr. K. Nagendran**
தொகுப்பாசிரியர்	**:**	**முனைவர் கி. நாகேந்திரன்**
FIRST EDITION	:	2024
முதல் பதிப்பு	:	2024
PAGES / பக்கங்கள்	:	104
PRICE/ விலை	:	350
ISBN NUMBER	:	978-81-983005-0-8

PUBLISHER : Pandian Educational Trust,
3/350, Veterinary Hospital Backside,
Virudhunagar – 626001.
Tamil Nadu

PRINTER : Maheswari Publishers,
3/350, Veterinary Hospital Rear side,
Virudhunagar – 626001.
Tamil Nadu

பதிப்புரிமை / Copyright © 2024 – கட்டுரையாளர்களுக்கு / Authors'

அனைத்து பதிப்புரிமையும் பெறப்பட்டுள்ளது. இப்புத்தகத்தின் எப்பகுதியும் பதிப்பகத்தின் அனுமதியின்றி அச்சிடப்படக்கூடாது.

All rights reserved. No part of this book should be transmitted to any type of printed material without proper permission from the publisher.

முன்னுரை

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 5 எனும் புத்தகம் தமிழ் மக்களின் வளமான கலாச்சாரப் பாரம்பரியம் மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறையில் அவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு ஆகியவற்றை ஆராய்வதாகும். இத்தலைப்பு நமது பெருமை மிகு அண்ணா பல்கலைக்கழகம் தமிழுக்காக முதலாம் ஆண்டில் இரு பாடத்திட்டத்தைப் பொறியியல் கல்லூரிகளில் இணைத்து இருப்பதற்குத் துணைசெய்யும் விதமாகச் சிறந்த கட்டுரைகளை உருவாக்க உருவானதாகும். இந்த தொகுப்பு தமிழ்ச் சமூகத்தின் குறிப்பிடத்தக்கச் சாதனைகளைக் கொண்டாடுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் நெகிழ்ச்சி, படைப்பாற்றல் மற்றும் அசைக்க முடியாத மனப்பான்மைக்குச் சான்றாகவும் விளங்குகிறது.

இந்தியாவின் தென்மாநிலமான தமிழ்நாடு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் செழித்து வளர்ந்த துடிப்பான நாகரிகங்களின் தொட்டிலாக உள்ளது. பழங்காலத்திலிருந்தே ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டு தமிழர்கள் பல்வேறு களங்களில், குறிப்பாகத் தொழில்நுட்ப உலகில் அழியாத முத்திரைகளைப் பதித்துள்ளனர். தசம அமைப்பின் கண்டுபிடிப்பு முதல் மருத்துவ அறிவியல் மற்றும் வானியல் பங்களிப்புகள் வரை தமிழ் அறிஞர்கள், இன்று நாம் வாழும்

உலகை வடிவமைக்கும் முன்னோடி முன்னேற்றங்களில் முன்னணியில் உள்ளனர். இந்த புத்தகத்தின் மூலம் பிரபஞ்சத்தின் மர்மங்களை அவிழ்க்க தங்கள் அறிவாற்றலையும் ஆர்வத் தன்மையையும் பயன்படுத்திய தமிழ் முன்னோர்களின் அடிச்சுவடுகளைத் தேடி, காலத்தின் மூலம் ஒரு குறிப்பிடத்தக்கப் பயணத்தைத் தொடங்குகிறோம்.

பண்டைய தமிழ் பொறியியல் மற்றும் கட்டிடக் கலையின் நுணுக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் அற்புதமான சோழர் கோவில்களில் இருந்து, சங்க காலத்தின் கணித புத்திசாலித்தனம் வரை, அறிவார்ந்த ரீதியாக அழகாக இருப்பது போல் ஒரு பாரம்பரியத்தை நாம் காண்கிறோம். இந்நூலின் அத்தியாயங்களை ஆழமாகப் படிக்கும்போது, பல்வேறு துறைகளில் பங்களிப்புச் செய்த தமிழர்களின் வியக்க வைக்கும் தொழில்நுட்பப் புத்திசாலித்தனத்தைக் கண்டறிய முடிகிறது.

விவசாய நிலப்பரப்பை மாற்றியமைத்த நீர்ப்பாசன முறைகளின் வளர்ச்சியிலிருந்து ஜவுளி, உலோகம் மற்றும் இலக்கியத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்கச் சாதனைகள் வரை, தமிழ் மக்கள் தொழில்நுட்ப வரலாற்றில் அழியாத முத்திரையைப் பதித்துள்ளனர். மேலும், இந்நூல் தமிழர்களின் கடந்தகாலப் பெருமைகளை மட்டும் மையப்படுத்தாமல், உலகெங்கிலும் உள்ள துடிப்பான மற்றும் ஆற்றல்மிக்க தமிழ்ச்

சமூகத்தின் இன்றைய சாதனைகளையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. தமிழ்நாட்டின் பரபரப்பான தகவல் தொழில்நுட்ப மையங்கள் வரை, தமிழ் மனங்கள் மீண்டும் எல்லைகளைத் தள்ளி 21ஆம் நூற்றாண்டின் தொழில்நுட்ப நிலப்பரப்பை வடிவமைக்கும் நவீன தொழில்நுட்பத்தின் பகுதிகளுக்குள் நாம் நுழைகிறோம்.

தமிழ் பாரம்பரியத்தின் இந்த பொக்கிஷத்தைக் கட்டமைத்த கட்டுரை ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சியாளர்களின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. தமிழ் தொழில்நுட்பத்தின் ஆற்றலை எடுத்துரைப்பதில் அவர்களின் ஆர்வமும் அர்ப்பணிப்பும் இந்தக் கட்டுரைகளின் விரிவான ஆய்வுகளில் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 5 எனும் இப்புத்தகம் கடந்த காலத்திற்கான அடையாளம் மட்டுமல்ல, எதிர்கால சந்ததியினர் தங்கள் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தைத் தழுவி, நாளைய தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகளை வடிவமைப்பதில் தொடர்ந்து பாடுபடுவதற்கான அழைப்பு. இந்நூல் தமிழ் பாரம்பரியத்தின் மீதான பெருமையை மீண்டும் எழுப்பும். மேலும், இப்புத்தகத்தின் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் நாட்டின் தோற்றம் எதுவாக இருந்தாலும், ஒவ்வொரு கலாச்சாரமும் தொழில்நுட்ப உலகிற்கு மதிப்புமிக்க பங்களிப்பை வழங்குகிறது என்பதை நினைவூட்டுவதாக அமையும்.

தமிழர் மரபு - தமிழரும் தொழில்நுட்பமும் - 5 எனும் இப்புத்தகம் அனைவருக்கும் வழிகாட்டும் ஒளியாக விளங்கும். நமது பாரம்பரியத்தில் உள்ள செழுமையையும் புத்திசாலித் தனத்தையும் நினைவூட்டும். மேலும், தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்கவும் கொண்டாடவும் என்றென்றும் நம்மை ஊக்குவிக்கும். அதன் பொருட்டு இந்த தொடர்வரிசைப் புத்தகப் படைப்பின் முதல் புத்தகத்தை உங்களுக்கு அளிப்பதில் பெருமிதம் அடைகிறோம்.

மகேஸ்வரி பதிப்பகம்

செங்காந்தள் புத்தகப் பகுதி

Editorial Board / ஆசிரியர் குழு

முனைவர் P. சுவாதி

காமராஜர் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி

கே.வெள்ளகுளம்-625 701,

விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் P. ஜெயசங்கர்,

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,

என் பி ஆர் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி

(தன்னாட்சி)

என்பிஆர் நகர், நத்தம், திண்டுக்கல்.

முனைவர் K.S. புனிதவதி,

உதவி பேராசிரியர், தமிழ் துறை,

ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் பொறியியல் கல்லூரி,

மதகடிப்பேட்டை, புதுச்சேரி.

முனைவர் த. மகேஸ்வரி,

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை,

விருதுநகர் – 626001. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ச. கலைவாணி

தமிழ்ப் பயிற்றுநர்,

அண்ணா பல்கலைக்கழகம் மண்டல வளாகம்,

கோயம்புத்தூர்.

த. அருள்ஜோதி.

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,

ஸ்ரீ சாய் ரங்கநாதன் பொறியியல் கல்லூரி

தொண்டாமுத்தூர் (வழி), கோயம்புத்தூர் - 641109.

த. பிரகாஷ்,

தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்

பூ சா கோ தொழில்நுட்பம் மற்றும் பயன்சார் ஆராய்ச்சிக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.

ஆசிரியர் குழு பணி விவரம்

இந்த குழு, (எடிட்டோரியல்) நேர்மையான பதிப்பு நெறிமுறைகளின் படி அறிவார்ந்த கட்டுரைகளை நெறிமுறைக் கொள்கைகளுடன் தொகுத்துள்ளது. இது சமர்ப்பித்தல், கருத்துத் திருட்டு சரிபார்ப்பு, திருத்தங்கள், சக மதிப்பாய்வு செயல்முறை, (டபுள் பிளைண்ட்), பெரிய திருத்தங்கள் அல்லது சிறிய திருத்தங்கள், பரிந்துரைகள் மற்றும் திருத்தம், ஏற்பு, மூல கோப்பு தயாரித்தல் மற்றும் இணையதள தயாரிப்பு மற்றும் வெளியீடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

Editorial Work Flow Details

This Editorial committee curated the scholarly articles with ethical princples according to the norms of the Editorial work flow. It contains of submission, plagiarism check, correction, peer review process, (Double Blind), major corections or minor corrections, suggestions and rectifications, acceptance, copy editing and production and publication online.

மதிப்புரை

பெரும்பாணாற்றுப்படை வழி அறியலாகும் வணிகமும் தொழிலும் எனும் கட்டுரையில் மு. அபிராமி அவர்கள் சங்ககால வணிகம் மற்றும் தொழில் முறைகளைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை வழியாக ஆராய்ந்து எடுத்துரைத்திருக்கிறார். கடல் வணிகம், நிலவழி வணிகப் பாதைகள், கைவினைத் தொழில்கள், வணிகர்களின் சமூகப் பங்கு, வணிகத் தொடர்புகள், பண்டமாற்று முறை மற்றும் சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படும் பொருளாதார நடைமுறைகள் போன்றவற்றை ஆசிரியர் ஆதாரங்களுடன் விளக்குகிறார்.

சங்க காலத்தில் நெசவுத் தொழில் எனும் கட்டுரையில் முனைவர் ஜெ. காவேரி அவர்கள் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் நெசவுத் தொழிலின் சமூகப் பின்னணியை ஆய்வு செய்திருக்கிறார். பருத்தி, பட்டு, கம்பளி நூல்களின் பயன்பாடு, நெய்தல் கலை, தறிகள், நெசவாளர்களின் சமூகப் பங்கு ஆகியவற்றை ஆதாரங்களுடன் விளக்குகிறார். மேலும், நெசவுத் தொழில் சங்ககால பொருளாதாரத்தில் வகித்த முக்கியத்துவத்தை இக்கட்டுரை மூலம் எடுத்தியம்புகிறார்.

ஆழ்வார் பாடல்களில் மரபு மீறல் எனும் கட்டுரையில் முனைவர் க. மங்கையர்க்கரசி அவர்கள் ஆழ்வார்களின் பாடல்களில் காணப்படும் மரபுசார் சமயக் கருத்துகளிலிருந்து விலகிய புதுமைப்பாணிகளை ஆய்வு செய்து ஆய்வுலகிற்கு ஓர் புதிய செய்தியை வழங்கியிருக்கிறார். பக்தி இலக்கியத்தில் காணப்படும் சமூக ஈடுபாடு, ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கான எதிர்ப்பு,

இறைமறுப்புக் கருத்துகள் போன்ற மரபுமீறல்களை ஆசிரியர் ஆழ்ந்து பகுப்பாய்வு செய்து உள்ளார்.

தமிழரின் விளையாட்டுக்களில் புழங்குபொருள் பண்பாடு எனும் கட்டுரையில் பொன். கனகா அவர்கள் சங்க காலம் முதல் இக்காலம் வரை தமிழர் விளையாட்டுகளில் புழங்கிய பொருளாதாரப் பின்னணியை ஆய்வு செய்திருக்கிறார். பந்து, சொக்கட்டான், கழகட்டம் போன்ற விளையாட்டுகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருள்கள், அவற்றின் உற்பத்தி முறைகள் மற்றும் வணிக முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றை விரிவாக விளக்கி உள்ளார்.

முனைவர் இரா. ஜெய்சங்கர் அவர்களின் ***புறநானூற்றில் நடுகல் வழிபாடு*** எனும் ஆய்வுக்கட்டுரை புறநானூற்றில் காணப்படும் நடுகல் வழிபாட்டின் சமூக-சமயப் பரிமாணங்களை ஆய்கிறது. மேலும், வீரர்களின் நினைவுச் சின்னங்களாக நடுகற்கள் எவ்வாறு வழிபாட்டுக்குரியனவாக மாறின என்பதை இலக்கிய ஆதாரங்கள் வழியாக ஆராய்ந்து போர், வீரம், நினைவுகள் ஆகியவற்றுடன் நடுகல் வழிபாடு இணைந்த விதம் பற்றி தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

முனைவர் கி. நாகேந்திரன்

உள்ளடக்கம்

வ. எண்	தலைப்பு	ப. எண்
1.	பெரும்பாணாற்றுப்படை வழி அறியலாகும் வணிகமும் தொழிலும் மு. அபிராமி	1 - 15
2.	சங்க காலத்தில் நெசவுத் தொழில் முனைவர் ஜெ. காவேரி	16 - 32
3.	ஆழ்வார் பாடல்களில் மரபு மீறல் முனைவர் க. மங்கையர்க்கரசி	33 - 66
4.	தமிழரின் விளையாட்டுக்களில் புழங்குபொருள் பண்பாடு பொன். கனகா	67 - 82
5.	புறநானூற்றில் நடுகல் வழிபாடு முனைவர் இரா. ஜெய்சங்கர்	83 - 104

பெரும்பாணாற்றுப்படை வழி அறியலாகும் வணிகமும் தொழிலும்

மு. அபிராமி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, T.M.M., கல்லூரி,
குளத்தூர், தூத்துக்குடி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர்கள் இலக்கியம், இசை, நாடகம் என அனைத்துத் துறைகளிலும் சிறப்புற்றிருந்ததைக் காட்டுகின்றன. தமிழர்களின் மகத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்று அவர்களின் வணிகம். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்கள் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி செயல்பாடுகளில் சிறந்து விளங்கினர். பெரும்பாணாற்றுப்படை அவர்கள் தங்கள் பகுதியின் அடிப்படையில் மேற்கொண்ட தொழில்களின் தனித்துவத்தை பதிவு செய்துள்ளது. பாணர், மீளி, சாத்து போன்ற பெயர்கள் தொழிலின் அடிப்படையில் அவர்களை அடையாளம் காட்டுகின்றன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பிரிக்கப்பட்ட நிலப்பரப்புகளின் வளங்களைப் பயன்படுத்தி தமிழர்கள் செழுமையான வாழ்க்கையை வாழ்ந் தனர். தமிழர்களின் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்திற்கான உதாரணமாக

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

கலங்கரை விளக்கம் விளங்குகிறது. இது கடலில் இருந்து கரையை அடையாளம் காண பயன்படுத்தப்பட்ட மேம்பட்ட கண்டுபிடிப்பு ஆகும். தொழில்களின் தனித்துவத்தை பதிவு செய்துள்ளது. பாணர், மீளி, சாத்து போன்ற பெயர்கள் தொழிலின் அடிப்படையில் அவர்களை அடையாளம் காட்டுகின்றன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பிரிக்கப்பட்ட நிலப்பரப்புகளின் வளங்களைப் பயன்படுத்தி தமிழர்கள் செழுமையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர். தமிழர்களின் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்திற்கான உதாரணமாக கலங்கரை விளக்கம் விளங்குகிறது. இது கடலில் இருந்து கரையை அடையாளம் காண பயன்படுத்தப்பட்ட மேம்பட்ட கண்டுபிடிப்பு ஆகும். தொழில்நுட்ப அறிவைத் தவிர, தமிழர்கள் தங்கள் திறமையால் கிடைத்த நன்மைகளை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். இத்தகைய மக்களையும், அவர்கள் மேற்கொண்ட தொழில்களையும் பற்றிய தகவல்களை வெளிப்படுத்துவதே இந்த அத்தியாயத்தின் நோக்கமாகும்.

இயல், இசை, நாடகம் மட்டுமன்றி அன்பு, பண்பு, வீரம், கொடை வணிகம் என அனைத்துத் துறைகளிலும் சிறப்புப் பெற்றவர்கள் நம் தமிழர்கள். திணை அடிப்படையிலும் திறமையின் அடிப்படையிலும்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

தொழில் புரிந்தவர்கள் தமிழர்கள். தேவைக்குப் பகிர்ந்து பண்டமாற்றம் செய்து ஏற்றுமதி, இறக்குமதி என அகில உலகையும் திரும்பிப் பார்க்க வைத்த தமிழ் மண்ணை ஆண்டவர்கள் பலர் ஆவர். அவ்வாறு சிறப்புடன் ஆண்ட தொண்டைமான் இளந்திரையனின் காலத்தில் மக்களின் தொழில், பண்பு, வணிகம், கொடை எனத் தமிழரின் பண்டாட்டுச் சிறப்பை விளக்கும் நூலாக அமைந்துள்ளது. பெரும்பாணாற்றுப்படை. ஒரு பாணன் மற்றொரு பாணனை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ள பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பாணன் கடந்து செல்லும் மக்கள் பற்றியும் அவர்களின் தொழில் பற்றியும் ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பாணரும் தொழிலும்

பழந்தமிழகத்தில் பல்வேறு குடிகள் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் தங்களுக்கென தனித்துவமான தொழிலையும் கொண்டிருந்தனர். அவ்வகையில், மிகவும் பழமையான குடிகளில் ஒன்று பாண்குடி. பண் பாடுதல், நடனமாடுதல், இசைக்கருவிகளை வாசித்தல், இவர்களின் தொழில் ஆகும். இவர்கள் இசைப்பயிற்சியில் உயர்ந்திருந்தும் சமூகத்தில் தாழ்ந்தவராகக் கருகப்பட்டு வந்தனர். இதனை *புறநானூறு*,

துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்
றிந்தான் கல்லது குடியு மில்லை (புறம். 335)

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

என்ற வரிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. பாணர்கள் வசிக்குமிடம் 'பாண்சேரி' என்றழைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை,

கள்ளரிக்குங் குயஞ் சிறுசின்

மீன் சீவும் பாண்சேரி (புறம். 348)

என்ற பாடல் விளக்குகிறது இவர்கள் தாழ்ந்தவர்களாக கருதப்படினும் இவர்களின் யாழிசை மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தது.

காழ்வரை நில்லாக் கடுங் களிற்று ஒருத்தல்

யாழ் வளரத் தங்கியாங்கு, தாழ்பு (கலி.

பாலைக்கலி – 1)

யாழிசையில் யானையும் மயங்கும் என்பதனை, இவ்வடிகள் உணர்த்துகின்றன. பாணர்களில் பெரும்பாணர், சிறுபாணர் என்ற இருவகையினர் உள்ளனர். இதனை,

“இடனுடை பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி” (பெரும்.469)

என்னும் *பெரும்பாணாற்றுப்படை* வரிகள் மூலமும்,

பொன் வார்த்தன்ன புரியடங்கு நரம்பி

னின்குரற் சீரியா ழிடவயிற் றழீஇ

றைவளம் பழுநிய நயந்தெரி பாலை

கைவல் பாண் மகன்" (சிறு. 34 -37)

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

என்று சிறுபாணாற்றுப்படை வரிகளின் வழியும் அறியலாம். சிறந்த தொழிலுடையோரானாலும் வறுமை துன்பம் கொண்ட பாணரின் வாழ்வை,

கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கைப் புலவுவாய்ப் பாண (பெரும். 21 – 22)

என்ற வரிகள் விளக்குகின்றன. இவ்வாறு, நிறைந்த கலை கைவந்தும் நிறை செல்வமின்றி வறுமையுற்ற பாணர்களின் நிலையை சங்க பாடல்கள் பலவற்றில் காணலாம். தலை சிறந்த செயல்களில் ஒன்று வறுமை நிலையில் வாடியோரின் துன்பம் நீக்கி உணவு, உடை அளித்து அவரின் திறனைப் போற்றல் ஆகியன ஆகும். நம் மன்னர்கள் பலர் இத்தகைய சிறந்த செயலைத் தங்கள் கடமையாக எண்ணி வாழ்ந்துள்ளனர்.

வழங்கத் தவாஅப் பெருவளன் எய்தி
வால் உளைப் புரவியொடு வயக்களிறு
முகந்துகொண்டு (பெரும்.26 -27)

இவ்வாறு, இளந்திரையன் வழங்கிய கொடை பற்றியும் பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்குகிறது. இத்தகைய அறச்செயலைச் செய்த நம் மன்னர்களை **‘பாண்பசிப் பகைஞன்’ (புறம். 180)** எனவும் **‘பாணர் பைதர் சுற்றத்துப் பசிப்பகை' (புறம். 212)** என்றெல்லாம் இலக்கியங்கள் புகழ்கின்றன.

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

இசை மட்டுமன்றி **"பாணர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு மேற்கொண்ட தொழில்களில் பாட்டுப்பாடல், யாழ்வாசித்தல், மீன்பிடித்தல் என்பன முக்கியமானவை" (பெரும். ஆராய்ச்சியுரை, ப.10)** இதனை உறுதிபடுத்துவதாக,

பச்சூன் பெய்த சுவல் பிணி பைந் தோல்,
கோள்வல் பாண்மகன் தலைவலித்து யாத்த
நெடுங்கழைத் தூண்டில் நடுங்க நான் கொளீஇக்
(பெரும். 283 - 285)

பெரும்பாணாற்றுப்படை வரிகள் அமைந்துள்ளன. இதன் மூலம் தேவைக்கேற்ப பல்வேறு தொழில்களை மக்கள் செய்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

உமணரும் உப்பு வணிகமும்

உப்பு அனைத்து நிலத்திற்கும் தேவையான ஒன்று. எனவே, உப்பு வணிகம் பண்டமாற்று முறையில் சிறப்பிடத்தைப் பெறுகிறது. உப்பு வணிகர்கள் 'உமணர்' என்றழைக்கப்பட்டனர். இவர்களின் உப்பு வண்டிகள் பல ஒன்றன்பின் ஒன்றாக பிணைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு வண்டியையும் இரண்டிரண்டு எருதுகள் இழுத்துச் சென்றன. எல்லா வண்டிகளும் ஒன்றாகப் பிணைக்கப்பட்டிருந்த ஒழுகையை பல யானைகள் இழுத்துச் சென்றன. இதனை, '**பல் எருத்து உமணர் பதி**' **(பெரும். 65)** என்று பெரும்பாணாற்றுப்படையும், **"நோன்**

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

பகட்டு உமணர் ஒழுகையொடு வந்த" (சிறு. 55) என்று *சிறுபாணாற்றுப்படை* வரிகளும் விளக்குகின்றன. யானைகள் இழுத்துச் செல்லுமளவு உப்பு வணிகம் சிறப்புற்றிருந்தன என்பதை இவ்வடிகள் உணர்த்துகின்றன.

உமணப் பெண்களும் உப்பு விற்கச் சென்றனர் என்பதை, **'மகஉடை மகடுஉப் பகடு புறந்துரப்ப' (பெரும். 58)** என்ற வரிகள் விளக்குகின்றன. இவர்கள் பல ஊர்களுக்குக் கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்று உப்பு வணிகம் செய்தனர் என்பதை, **'உமணர் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கின்' குறுந்தொகை. 124: 1)** என்ற பாடல் விளக்குகிறது. உமணப் பெண்கள் காளைகளை முடுக்கி வண்டியை ஓட்டினர். தங்கள் குழந்தைகளைக் காடித்துணித் தூக்குக்கயிற்று ஏணையில் தாங்கிக் கொண்டிருந்தனர். உமண ஆண்கள் யானைகளின் மேல் அமர்ந்தும், அதன் அருகில் நடந்து கொண்டும் யானைகளை ஓட்டினர்.

ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் வீட்டில் வளர்க்கப்படும் விலங்குகள் எனப் பெரும் திரளாக உப்பு வணிகத்திற்குச் சென்றனர் என்பதை, **"கோழி சேக்கும் கூடு உடை பதவின்" (பெரும். 52)** போன்ற வரிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. இதனை, சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் காணலாம். இதன் மூலம் உப்பு வணிகத்திற்கு அன்றைய

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

காலங்களில் இருந்த சிறப்பையும் செல்வத்தையும் அறிய முடிகிறது. மேலும் பெண்கள் ஆடவருடன் தொழில் புரிந்துள்ள அரிய குறிப்பையும் அறிய முடிகிறது.

மீளி

அன்றைய தமிழகம் மிகுந்த பாதுகாப்பான ஒன்றாக இருந்துள்ளது. பயணர்களுக்கு உதவப் பலர் இருந்துள்ளனர். அவ்வகையில், அரசனின் ஆணைப்படி வழிப்போக்கர்களுக்கு உதவி செய்யும் காவல்காரன் மீளி எனப்பட்டான்.

கருவில் ஓச்சிய கண்ணகன் ஏறுழ்த்தோள்
கடம்பு அமர் நெடுவேள் அன்ன மீளி (பெரும்.74 – 75)

இவ்வாறு, மீளி கணைய மரம் போன்று தோளுடையவன். அதன் ஒரு புறம் வில்லும் மற்றொரு புறம் வாள் என தவறானவர்களை அச்சமடையச் செய்பவன். 'மீளி' என்றால் வீரம், மறம், வலிமை என்றெல்லாம் பொருள் கொள்ளலாம்.

மீளி மொய்ம்பின் மிகு வலி செருக்கி (பொரு. 140)
ஆள்வினைக்கு எதிரிய மீளி நெஞ்சே (அகம் 379:4)

என்று மீளி குறித்த பல செய்திகள் சங்கப் பாடல்களில் காணப்படுகிறது. அன்றைய மன்னராட்சியில் மக்களின் பாதுகாவலுக்குச் சான்றாக மீளி பற்றிய குறிப்பு அமைந்துள்ளது.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

சாத்து – உல்குவரி

நிலவழி வணிகம் செய்பவர்களின் கூட்டம் சாத்து என்றழைக்கப்படுகிறது. பண்டங்களைக் கழுதை மீது ஏற்றிச் செல்வது இவர்களின் வழக்கம். வணிகப்பொருட்கள் ‘சாத்து' என்றழைக்கப்பட்டன. அதனால், வணிகர்களை 'சாத்தர்' என்றனர். கூல வாணிகள் மணிமேகலை காப்பியத்தை இயற்றிய சீத்தலைச் சாத்தனார், மாசாத்துவான் போன்ற பெயர்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத்து
அணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தோடு வழங்கும்
(பெரும். 79 - 80)

இத்தகைய வணிகர்கள் ஒன்றாக சந்திக்கும் வழிகளில் வரி வசூலிக்கப்பட்டது. இதனை, 'உல்குவரி' என்பர்.

உல்குடைய பெருவழிக் கவலை காக்கும்
வில்லுடை வைப்பின் வியன்காட்டு இயவின்
(பெரும். 81 - 82)

அரசரின் ஆணைப்படி வில்லேந்திய வீரர்களின் பாதுகாவலில் உல்குவரி என்ற சுங்கவரி வசூலிக்கப்பட்டது. புகார் துறைமுகத்தில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு உல்குவரி பெறப்பட்டு அதற்கான முத்திரையும் பொருட்களின் மீது இடப்பட்டது. என்பதனை,

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

தேர்பூண்ட மாஅபோல

வைகல்தொறும் அசைவின்றி

உல்கு செயக் குறைபடாது (ப. பா. 122 – 125)

பட்டினப்பாலை விளக்குகிறது. இவ்வாறு, சுங்கவரி பெறுவதிலும் பண்டைய தமிழகம் சிறப்புற்றிருந்ததை அறிய முடிகிறது.

ஆயரின் மோர் வணிகம்

முல்லை நில மக்கள் ஆயர் எனப்பட்டனர். இவர்கள் தங்கள் தேவை போக மீதமுள்ள மோரைக் காய்ச்சி வெண்ணெய், நெய் எடுத்து விற்பனை செய்துள்ளனர். **“நாள்மோர் மாறும் நன் மாமேனிச் செம்பொன்” (பெரும். 160)** விற்று வரும் பணத்தைப் பொன்னாக வாங்காமல் எருமைக் கன்றுகளும் பசுக்கன்றுகளும் வாங்க பயன்படுத்தினர். “**நெய்விலைக்கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளாள் எருமை நல் ஆன் கருநாகு பெறூா உம்” (பெரும் 164- 165)** இவ்வாறு, பொன்னும் பொருளும் வாங்காமல் கன்றுகளையும், பசுக்களையும் வாங்கி தொழிலை வளர்த்து வாழ்வில் வளம் பேணியுள்ளனர் ஆயர்கள்.

மருதமும் தொழிலும்

மருதம் என்றால் ‘**வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்**’ மருதநில மக்களின் முக்கியத் தொழில் நெல் விளைவித்தல். இளந்திரையனின் மருத நிலத்தில்,

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

“செம்பொன் மலையின் சிறப்பத் தோன்றும்” (பெரும்.241)
நெல்மணிகள் செம்பொன் குவித்த மலைபோன்று காட்சியளித்தன. நெல் வளம் சிறப்புற்று விளங்கினாலும் இது மட்டுமே அவர்களின் தொழில் அல்ல. திரையனின் மருதநிலம் தொழில் வளத்திலும் சிறந்து விளங்கியுள்ளது என்பதை அங்கு இயங்கிய ஆலைகள் சான்று கூறுகின்றன.

விசயம் ஆடூஉம் புகைசூழ் ஆலைதொறும்
கரும்பின் தீஞ்சாறு விரும்பினர் மிசைமின்
(பெரும்.261 - 262)

யானை பிளிறும் ஒலி போன்று அலைகளின் ஏந்திரக்கம்பலை ஊரெங்கும் ஒலித்தன. ஆலைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்ய வசதியான முறையில்,

திரையன் நிலத்து ஆலைகளும், மருத நிலத்து வயல்களைக் கடந்து, கடலைச் சார்ந்த நெய்தல் நிலத்தில் அடியிடும் பகுதியிலேயே அமைந்துள்ளன. (பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்கவுரை, ப -116)

ஆலைகளுக்குத் தேவையான இயந்திரங்களை இறக்கவும் இம்முறை ஏதுவாக அமைந்தது. மருத நிலத்தின் தொழில்வளத்தைப் பெருக்கியுள்ளது. தமிழர்கள்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

தொழில்துறை அறிவில் சிறப்புற்றிருந்தமைக்கு இவை சான்றாக விளங்குகின்றன.

அந்தணரின் வேதப்பணி

நீர்ப்பெயற்று என்ற பழம்பெருமை வாய்ந்த ஊர் பற்றிய குறிப்பை பெரும்பாணாற்றுப்படை கூறுகிறது. தமிழகத்தின் செழுமையை 'நீர்ப்பெயற்று' என்பதன் பழம் பெயரான ‘நீர்பாயல் துறை' என்ற பெயரிலிருந்து அறிய முடிகிறது. இவ்வூரில் அந்தணர்கள் வேள்வித்தூண் நட்டு வேதம் ஓதித் தம் கடமைகளைச் செய்தனர். **“கேள்வி அந்தணர் அருங்கடன் இறுந்த” (பெரும். 315)** ‘கேள்வி அந்தணர்’ என்ற வரிகளை உற்று நோக்குகையில் அவர்களின் வேதம் எழுதப்படாதது. வழிவழி செவிவழி கேட்டு ஓதப்படுவது என்பது புலனாகிறது. அந்தணர் பற்றிய குறிப்புகளை புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து போன்ற பல நூல்களிலும் காண முடிகிறது.

அயல்நாட்டு வணிகரும், வணிகமும்

நம் நாட்டு பொருட்கள் அயல்நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதைப் போன்று அயல்நாட்டிலிருந்து பலவகைப் பொருட்கள் நம்நாட்டிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

வேள்வித் தூணத்து அசைஇ, யவனர்
ஓதிம விளக்கின் உயர்மிசைக் கொண்ட
(பெரும்.316 - 317)

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

வேள்வித் தூணின் மேல் மீன் கொத்திப்பறவை அமர்ந்திருப்பதைக் காண்கையில் யவனர் தந்த ஓதிம விளக்கைப் போன்று காட்சியளிக்கிறது. இதன் மூலம் யவன தேசத்திலிருந்து விளக்கு போன்ற பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன என்பதை அறிய முடிகிறது. இவ்வாறு, அயல் நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களில் மிக முக்கியமான ஒன்று குதிரைகள், **“வால் உளைப் புரவியொடு வடவளம் தரூஉம்” (பெரும்.320)**

'நீர்ப்பெயற்று' துறைமுகத்தில் வெண்ணிறக் குதிரைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன என்ற வரலாற்றுக் குறிப்பை பெரும்பாணாற்றுப்படை வழி அறிய முடிகிறது. தமிழரின் தொழில்நுட்ப அறிவையும், வணிகச் சிறப்பையும் விளக்குகிறது. மிகச் சிறந்த உதாரணமாக விளங்குவது கலங்கரை விளக்கம்.

வானம் ஊன்றிய மதலை போல
ஏணி சாத்திய ஏற்றரும் சென்னி
விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்து (பெரும். 346 – 348)

வானை முட்டுமளவு உயர்ந்து, கலங்களை கரை நோக்கி அழைக்கும் அரிய தொழில்நுட்பம். இதன் வழி உலகளவு விரிந்த தமிழரின் தொழில்நுட்ப அறிவைப் பற்றியும் பெரும்பாணாற்றுப்படை மூலம் அறியமுடிகிறது.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

முடிவுரை

பெரும்பாணாற்றுப்படை வெவ்வேறுபட்ட மக்களையும், அவர்களின் தொழில் பற்றியும் ஆழமாக எடுத்துக் கூறுகிறது. நூலின் பெயருக்கேற்ப பாணர்களின் நிலை, பணி, குணம் பற்றிக் கூறத் துவங்கி படிப்படியாக பயணவழியில் வம்பலர்களின் தொழில் திணை அடிப்படையில் மக்களின் தொழில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதியில் தமிழரின் பிறப்பு எனப் பல்வேறு வகையான வணிக முறைகளைப் பற்றியும் தமிழரின் தொழில்நுட்ப அறிவு பற்றியும் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் காண முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] அருளப்பலம். சு. *பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியுரை*. ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சியந்திரசாலை, யாழ்பாணம்.

[2] கோவிந்தனார் கா. *பெரும்பாணாற்றுப்படை விளக்கவுரை*. எழிலகம், திருவத்திபுரம் (செய்யாறு), திருவண்ணாமலை.

[3] சுப்பிரமணியன் ச. வே. - *சங்க இலக்கியமும் பத்துப்பாட்டு*. தெளிவுரையும் (உ.ஆ) மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

[4] சோமசுந்தரனார், வே. *குறுந்தொகை.* சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி.

[5] பாலசுப்பிரமணியன். வெ, *புறநானூறு.* நியூசென்ச்சூரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.

[6] புலியூர்க்கேசிகன். *அகநானூறு மூலமும் உரையும்.* சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.

[7] புலியூர்க்கேசிகன். *பாலைக்கலி.* சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

சங்க காலத்தில் நெசவுத் தொழில்

முனைவர் ஜெ.காவேரி, தமிழ்த்துறை உதவிப்பேராசிரியர்,
வே.வ.வன்னியப்பெருமாள் பெண்கள் கல்லூரி, விருதுநகர்.

முன்னுரை

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் இன்றியமையாதது ஆடை. ஆதலால்தான் ஆடையில்லாத மனிதன் அரை மனிதன் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். ஆடை மனிதனின் அடிப்படைத் தேவையாகவும், பண்பாட்டுச் சின்னமாகவும் விளங்குகிறது. இலக்கியங்களில் ஆடைகள் பற்றிய பல குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. உடுக்கை, துணி, ஆடை, உடுப்பு, குப்பாயம், மெய்ப்பை, பட்டுடை, கலிங்கம், புடவை, கச்சு, தானை, படாம் என்பன சங்க காலத்தில் ஆடையைக் குறிக்கும் சொற்களாகும். இத்தகைய ஆடை வகைகளையும் உடுத்தும் முறைகளையும் ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமையப்பெற்றுள்ளது. உலகமெங்கும் மனிதர்களின் முதல் தேவை உணவும் உடையுமேயாகும்.

நடுநாள்யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா வொருவற்கும்
உண்பது நாழி, உடுப்பவையிரண்டே'
(புறநானூறு, 189)

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

என்பது, மனிதனது இன்றியமையாத் தேவைகள் குறித்து நக்கீரர் கூறும் செய்தியாகும். ஆடையின் தோற்றம் பற்றி ஆராயும் போது, என்று தோன்றியது என்பதற்கு ஒரு தெளிவான விடை கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆனால் மனிதன் தோன்றிய காலத்திலிருந்து ஏதோ ஒரு வகையில், ஏதோ ஒரு ஆடையை அணிந்திருக்க வேண்டும் என அறிஞர்கள் பலர் கருதுகின்றனர். தட்பவெட்பநிலைக்கு ஏற்றவாறும், பிற விலங்குகளிடமிருந்து தன்னை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்கும் அடையாளச் சின்னத்திற்கும் கவர்ச்சி மற்றும் அழகுபடுத்திக் கொள்வதற்கும் மனிதன் ஆடையை பயன்படுத்திருக்க வேண்டும். இதுவே ஆடை தோற்றத்திற்குக் காரணமாக அமையலாம். என்றாலும் இது முதன்மைக் காரணமாக இடம் பெறுவதில்லை.

மான உணர்வைத் தற்காத்தல், அழகினை மிகைப்படுத்திக் காட்டல், காலநிலைக்கு ஏற்றவாறு உடல் நிலைகளைப் பாதுகாத்தல், கலை உணர்வை வெளிப்படுத்துதல், தன் மேம்பாட்டினை உயர்த்திக் காட்டுதல் ஆகியவை ஆடை அணிவதற்கான சூழலாக அமைகின்றன. காலச்சூழலுக்கு ஏற்றவாறு தமிழர்கள் ஆடைகளை அணிந்துள்ளனர். அவ்வகையில் குறைந்த அளவு ஆடைகள் உடுத்தியவர்கள் பண்பாட்டுக் கலப்பின் காரணமாக இன்று அதிக ஆடைகளை உடுத்துகின்றனர்.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

ஆண்கள் அணியும் ஆடைகளைப் பெண்களும் அணியும் வழக்கம் இன்றையச் சூழலில் காணப்படுகிறது. எனவே, காலந்தோறும் ஏற்படும் அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம் போன்ற சூழல்களுக்கு ஏற்ப ஆடைகளும் உடுத்தும் முறைகளும் மாற்றம் பெற்றுக்கொண்டே இருக்கின்றன.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆடையைக் குறிக்கும் சொற்கள்

இன்றுள்ள தமிழ் இலக்கியங்கள் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்து தொடங்குகின்றன. அக் காலத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாகக் கிடைக்கும் இலக்கியச் சான்றுகளில் இருந்து ஆடைகள் தொடர்பான பல சொற்கள் கிடைக்கின்றன. இவற்றுள் சில தமிழர்களுக்கே உரிய ஆடைகளைக் குறிப்பவை. வேறுசில பிற பகுதிகளுக்கு உரிய ஆடைகளைக் குறிப்பவை.

உடை,, தழையுடை, துகில், கலிங்கம், அறுவை, சிதார், ஆடை, உடுக்கை, கச்சு, ஈரணி, தானை, காழகம், போர்வை, கச்சை, வம்பு, மடி, பட்டு, சீரை, படம், படாம், பூங்கரைநீலம், உத்தரியம், கம்பலம், கம்பல், கவசம், சிதர்வை, தோக்கை, வார், மெய்ப்பை, மெய்யாப்பு, புட்டகம், தூசு, ஒலியல், அரணம், சிதவல், நூல், வாலிது, வெளிது, கச்சம், கூறை, அரத்தம், ஈர்ங்கட்டு, புடைவை, பட்டம், உடுப்பு, கோடி, கஞ்சுகம், சிதர், சிதவற்றுணி,

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

வட்டுடை, வடகம், மீக்கோள், வங்கச்சாதர், வட்டம், நீலம், ஆடை, குப்பாயம், கோசிகம், பஞ்சி, தோகை, கருவி, சாலிகை, பூண், ஆசு, வட்டு, காம்பு, நேத்திரம், , வற்கலை, கலை, கோதை, நீலி, புட்டில், சேலை, சீரம், கொய்சகம், காழம், பாவாடை, கோவணம். (பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆடையைக் குறிக்கும் சொற்கள்)

தொடக்க கால ஆடை முறைகள்

குரங்கில் இருந்து மனிதனாகப் பரிணமித்த மனிதன் மானத்தை மறைத்துக் கொள்ள முயன்ற காலம் எது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. மனித குலத்தின் நீண்ட நெடிய வரலாற்றில் ஆகப்பெரிய காலப் பகுதியில் அவன் விலங்குகளைப் போல், மலைக்குகைகளையும் மரக்கிளைகளையுமே தன் உறைவிடமாகக் கொண்டு வாழந்தான். உணவுக்காக விலங்குகளை வேட்டையாடினான். விலங்குகளைப் போலவே ஆடை எதுவும் அணியாமல் வாழ்ந்தான். காலவோட்டத்தில் மானத்தை மறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்பட்ட பொழுது அவனுக்கு ஆடையாகக் கிடைத்தவை இலைகள், தழைகள், மரப்பட்டைகள் மற்றும் விலங்குகளின் தோல்களுமேயாகும். எனவே, தொடக்கத்தில் அவன் அவற்றையே ஆடையாக அணிந்தான். அவ்வழக்கம் வரலாற்றின் நீண்ட நெடிய காலப்பகுதி வரை அவனிடம் நீடித்திருந்தது. அவ்வழக்கம்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

சங்க காலத்திலும் அவனிடம் தொடர்ந்து நீடித்தது. அதற்குச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்றளிக்கின்றன.

மரப்பட்டைகள் ஆடையாக அணியப்பட்டமை குறித்தும் பெண்கள் தழையுடை அணிந்தமை குறித்தும் சங்க இலக்கியங்கள் விரிவாகப் பேசுகின்றன. 'சீரைதைஇய உடுக்கையர்'' என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது. (சீரை ஸ்ரீ மரவுரி) இலைதழைகளையும் மலர்களையும் மரல்நாரிலும் நறை நாரிலும் தொடுத்துக் கட்டித் தழையுடையாகப் பெண்கள் அணிந்ததற்குச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்றளிக்கின்றன. இலையைத் தலையிலே உடைய கஞ்சங்குல்லையையும் (கஞ்சா) இலையை யுடைய நறிய பூங்கொத்துக் களையும் செவ்விய காலினையுடைய மராத்தினது வெள்ளிய கொத்துக்களையும் நடு நடுவே வைத்து வண்டுகள் தேனையுண்ணும்படி தொடுத்த பெரிய குளிர்ந்த அழகினையுடைய தழையை வடங்கள் திருந்தும் அல்குலிடத்தே அசையும்படி உடுத்தனர் என்று மகளிர் தழையுடையணிந்த செய்தியை நக்கீரர் கூறுகிறார். (திருமுருகு–201-204)

இனிய நீரையுடைய ஆழ்ந்த சுனைக்கண் பூத்த செங்கழுநீரினது முகையவிழ்ந்த புறவிதழ் ஒடித்த முழுப் பூவாற் செய்யப்பட்ட தழையசையும் அல்குல் என்று கபிலரும் (புறநானூறு, 116)

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

சிறிய வெள்ளிய ஆம்பல்கள் இரங்கத்தக்கன, அவைதாம் யாம் இளையமாய் இருக்க முற்காலத்தே தழையுடையாய் உதவின (புறநானூறு 248) என்று ஒக்கூர் மாசாத்தனாரும் கூறியுள்ளனர். ‘தலைவி தோழியருடன் 99 வகைப்பட்ட மலர்களைக் காட்டிற்கொய்து வந்து பாறையிலே குவித்து அவற்றின் புறவிதழ்களை நீக்கி, பாம்பின் படம் போலப் பரந்த அல்குலிடத்தே தழையுடையாக அணிந்தாள்” என்று, கபிலர் குறிஞ்ப்பாட்டில் கூறுகிறார். மக்கள் கணசமூகமாக வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் மானத்தை மறைத்திட அம்மக்கள் தழையும் தோலும் உடையாக அணிந்தனர் என்பதனை இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. தொடக்கத்தில் மனிதன், தென்னை ஓலை, பனையோலை, பனையகணி, மரல்நார், நறை நார் முதலியவற்றைக்கொண்டு பெட்டி, கடகம், பேழை, பிழா, வட்டி, வலை முதலியவற்றைச் செய்யத்தெரிந்து கொண்டிருந்தான். (சிங்கமணி)

சங்க காலத்தில் நெசவுத்தொழில்

சங்க காலத்தில் பருத்தியில் இருந்து பஞ்செடுக்கவும் நூல் நூற்கவும் ஆடை நெய்யவும் தெரிந்து கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு நூல் நூற்கவும் ஆடை நெய்யவும் மனிதன் தெரிந்து கொண்ட காலம் எது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அது நிகழ்ந்து ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கலாம். சங்க

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

காலத்தில் பருத்தி நெசவுத்தொழில் பெற்றிருந்த வளர்ச்சியைச் சங்க நூல்கள் நமக்கு காட்டுகின்றன.

முல்லை நிலத்தில் ஊரைச் சூழ இருந்த நிலங்களில் பருத்தி விளைந்தது. பருத்திச் செடியில் விளைந்து முற்றி வெடித்துக்கிடந்த பருத்தியைச் சேகரித்து மூடைகளிடல் திணித்து அடைத்து வீடுகளுக்குக் கொண்டு வந்தனர். இச்செய்தியை, “கோடைப்பருத்தி வீடுநிறைபெய்த மூடைப்பண்டம்” என்று புறநானூறு (393) கூறுகிறது.

பரிசில் வேண்டிவந்த பாணர்க்குச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் உணவளித்து உண்பித்த செயலுக்கு, பருத்தியை மூடைகளில் அடைத்து திணித்த செயலை நல்லிறையனார் என்ற புலவர் உவமையாகக்காட்டுகிறார். ‘கோடையிற் கொண்ட பருத்தியினின்றும் கொட்டை நீக்கிச் சுகிர்ந்த பஞ்சியானது நிறையத்திணித்த பொதியாகிய பண்டம் நிறைந்திருப்பது போல வெள்ளிய ஊன் துண்டங்களைக் கொடுத்து உண்பித்தான்” என்று கிணைப்பொருநன் கூற்றாக வைத்து அவர் பாடியுள்ளார்.

‘பருத்திக்காய் முற்றி வெடித்ததனாற் கிடைக்கும் பஞ்சை வில்லால் அடித்துச்சுத்தம் செய்தனர்” என்று நற்றிணை (299) கூறுகிறது. பருத்தியில் இருந்து கொட்டை நீக்கிப் பஞ்செடுத்து வில்லால்அடித்துச் சுத்தம் செய்தல் நூல் நூற்றல் முதலிய வேலைகளைப் பெண்களே

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

செய்தனர். அப்பெண்கள் ‘பருத்திப் பெண்டிர்’’ எனப்பட்டனர். இவ்வேலைகளைப் பெண்கள் பகலில் மட்டுமல்லாது, இரவு நேரங்களிலும் விளக்கு வைத்துக்கொண்டு நெடுநேரம் வரை செய்தனர். (326)

‘‘நுண்ணிய பலவாய பஞ்சு நுனிகளால் கைவல் மகடூஉ தனது செய்கை மாண்பினால் ஓரிழைப் படுத்தலாம், உலகத்து நூல் நூற்றலென்பது’’ என்று பஞ்சில் இருந்து பெண்கள் நூல் நூற்றது குறித்து இறையனார் களவியல் சூத்திர உரைகாரர் கூறுகிறார். இதனையே ‘பருத்திப்பெண்டிர் பனுவல்’’ (பருத்தி நூற்கும் பெண்டாட்டியது சுகிர்ந்த பஞ்சு) என்று புறநானூறு கூறுகிறது.

பஞ்சிலிருந்து நூற்கப்பட்ட நூலில் இருந்து ஆடைகள் நெய்யப்பட்டன. ஆடைகளின் நுண்மையும் மென்மையும் நோக்கி அவை ‘நுண் பூங்கலிங்கம்’’ எனப்பட்டன. கலிங்க நாட்டினின்றும் ஆடைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டமையால் அவை கலிங்கம் எனப்பட்டன. பட்டு சீனத்தில் இருந்தும் பருத்தி ஆடைகள் கலிங்கத்தில் இருந்தும் தமிழகம் வந்தன என்பதையும் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

பாம்புரியன்ன வடிவின காம்பின்
கழைபடு சொலியின் இழையணிவாரா
ஒண்பூங் கலிங்கம்’ (புறநானூறு, 383)

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

பாம்பின் தோல் போன்ற வடிவினையுடையவாய், மூங்கிற் புறத்தேயுள்ள தோல் போன்ற, நெய்யப்பட்ட இழைகளின் வரிசையை அறிய இயலாத ஒள்ளிய பூவேலைப்பாடு செய்யப்பட்ட ஆடை என்றும் 'திருமலரன்ன புது மடி'' (அகன்ற பகன்றை மலர் போன்ற புத்தாடை) (புறநானூறு 390) என்றும் ஆடைகளின் மென்மையும் நுண்மையும் குறித்துச் சங்க இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. 'நீலக்கச்சைப் பூவாராடை'' (நீலநிறமுடைய பூத்தொழில் செய்யப்பட்ட ஆடை) என்று புறநானூறு (274) கூறுகிறது. 'கோபத்தன்ன தோயாப் பூந்துகில்'' (இந்திர கோபத்தையொத்த நிறம் பிடியாத இயல்பான சிவப்பாகிய பூத்தொழிலினையுடைய துகில்) என்று திருமுருகாற்றுப்படை (15) கூறுகிறது. 'புகை முகந்தன்ன மாசில் தூவுடை'' (புகையை முகந்தாலொத்த அழுக்கேறாத தூய உடை) என்று செல்வர்கள்

செல்வர்களும் அரசர்களும் அழகிய வேலைப்பாடு மிக்க நுண்ணிய பட்டாடைகளைத் தாமும் உடுத்தினர், தம்மைப் புகழ்ந்து பாடிய புலவர்களுக்கும் தானமாக வழங்கினர் என்ற செய்தியை, ''கொட்டைப் பாசியினது வேர் போலே அழுக்கோடு குறைந்த, தையலையுடைய துணிகளைப் போக்கி, தூயவாகிய திரள முடிந்த முடிகளைக் கரையிலே யுடைய பட்டாடைகளை நல்கினான்'' என்றும் ''குற்றமில்தாத மூங்கில் ஆடையை

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

உரித்தாலொத்த உடையினை உடுக்கப் பண்ணினான்'' என்றும். இலக்கியங்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

குழந்தைகள் ஆடைகள்

தமிழ் இலக்கியங்களில் பெரியோர்கள் அணியும் ஆடைகள் பற்றிய சில குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், குழந்தைகள் அணியும் ஆடைகள் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இருப்பினும், குழந்தைகளின் ஆடைகளை ஓரளவிற்கு அறிந்து கொள்ளக்கூடிய இலக்கியக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆடை உடுத்தத் தெரியாத மகனை அழைத்து, அவன் இடையில் துணிகள் கழன்று விழாத வகையில் இறுக்கக்கட்டிப் போருக்கு அனுப்பும் அன்னையைப் புறநானூற்றில் காண முடிகிறது. **(புறம் 299)** இதிலிருந்து சிறுவர்களின் உடை இடையில் அணிவித்த தன்மை புலப்படுகிறது.

> **செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறா மழலை**
> **சிந்துபு சின்னீர் ஐம்படை நனைப்ப**
> **அற்றம் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில்**
> **தொடுத்தமணிக் கோவை உடுப்பொடு துயல்வரத்**
> **தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூண் புதல்வரை**
> **(மணிமேலை. 3-140)**

இப்பாடலில் குழந்தையின் அறியாமை உணர்வும், அதன் அப்பழுக்கற்ற வெள்ளை மனமும், அறைகுறையாக

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

ஆடை அணிந்திருக்கும் அழகும் சுவைபட குறிப்பிட்டு உள்ளதை அறியலாம்.

ஆடவர் ஆடைகள்

ஆண்களின் உடைகளை அரசர், வீரர், துறவியர், ஏழைகள் என பல நிலைகளில் குறிப்பிடலாம்.

அரசர் ஆடைகள்

ஒவ்வொரு இலக்கியமும் ஒவ்வொரு வகையான ஆடைகளை அரசன் அணிந்துள்ளதாகப் பதிவு செய்துள்ளன. அவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்கள் கலிங்கம், படாம், துகில், அறுவை, கச்சு என்று அரசனின் ஆடைகளாகக் குறிப்பிடுகின்றன. அரசனின் ஆடைகளை துகில், கச்சை, வடகம், மீக்கோள் என்று பெருங்கதை குறிப்பிடுகிறது. துகில், வெண்பட்டு, வட்டுடை, பட்டு, உரோமப்பட்டு என்று சிந்தாமணி குறிப்பிடுகின்றது. ஆக, ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும், ஒவ்வொரு விதமாக ஆடைகளின் பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

சங்க காலத்தில் அரசன் நிலத்தில்படும் அளவிற்கு ஆடைகளை அணிந்திருந்தான். அவ்வாறு அணிவதில் அவனுக்கு ஏதோ ஒருவகையில் பெருமிதத்தினை ஏற்படுத்திருக்க வேண்டும் என்று உ. வே. சா குறிப்பிடுகின்றார். இதனை மெய்ப்பிக்கும் விதமாக, **"இருநிலந் தோயும் விரிநூல் அறுவை" (பதிற்றுப்பத்து,**

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

34-3) என்றும் **"மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்" (திருமுருகு 214)** என்ற அடிகள் விளக்குகின்றன. அரசன் மேலாடையாக துகிலினை அணிந்துள்ளான். அது மட்டுமல்லாமல் தரையில் விழும் ஆடையினைத் தன் இடக்கையில் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டு இருந்துள்ளான் என்பதை, **"புடைவீழ் அந்துகில் இடவயின் தழீஇ" (நெடுநல்வாடை, 181)** என்று நெடுநல்வாடை குறிப்பிடுகிறது. இந்நிலையில் இன்று மாற்றம் பெற்று காணப்படுகிறது. ஆண்கள் வேட்டி, சட்டை, துண்டு அணியும் போது துண்டினைத் தோளின் இடப்பக்கத்தில் போட்டுக் கொள்கின்றனர். இது அக்காலத்திலிருந்த பாரம்பரியத்தின் எச்சமாக இருக்கலாம். மன்னன் தன் இடைத்துணியை கையில் தாங்கியோ தோளின் இடப்பக்கத்தில் போட்டுக் கொண்டோ சென்றது போல் எளிய மக்கள் துண்டினை அவ்வாறு பயன்படுத்தியிருக்கலாம்.

போர்வீரர்கள் ஆடைகள்

போர் வீரர்களின் பொதுவான ஆடைகளாக கச்சை, கவசம் போன்றவை இருந்துள்ளன என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறியலாம். **"நுண்வினைக் கச்சை தயக்கரக்கட்டி" (குறிஞ்சிப்பாட்டு, 125)** கவசம் என்பது போர் வீரர்களின் முழு உடலினையும் மறைக்கும் அளவிற்கு அணியக்கூடிய பாதுகாப்பு உடையாகும்.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

மேலும், உடலின் சில பாகங்களுக்கென்று தனித்துவமான கவச ஆடைகளையும் வீரர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனை, "மெய்புகு கவசம்" என்று சிலம்பும், "காலாசொடு அறை எறிந்து" என்பது சீவகசிந்தாமணியும் குறிப்பிடுகிறன. மெய்க்காப்பாளர்களின் ஆடைகளைக் கஞ்சுகம் என்றும், அவ்வாடையை அணியும் போர் வீரர்களைக் கஞ்சுக மாக்கள் என்றும் அழைக்கப்படுவது அக்கால வழக்கமாக இருந்துள்ளது. இதனை,

மின்னுடை வேத்திதிரக் கையர் மெய்புகத்
துன்னிடு கஞ்சுகத்துகிலர் (கம்பராமாயணம்)

என்ற கம்பராமாயணப் பாடல் வழி அறியலாம்.

முனிவர் மற்றும் துறவியர் ஆடைகள்

சங்க இலக்கியங்கள் முதற்கொண்டு முனிவர்கள் மரஉரி தரித்தவர்களாகவே குறிப்பிடப்படுகின்றனர். மான் மற்றும் புலித் தோல்களை ஆடைகளாக அவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனை, திருமுருகாற்றுப்படை **"மானின் உரிவை தைஇய மார்பினர்"** என்று குறிப்பிடுகிறது. உலக வாழ்வை விரும்பாத துறவிகள் உடுத்தும் ஆடைகள் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, இவர்கள் காவி நிற ஆடைகளையே உடுத்தியுள்ளனர். சில துறவிகள் வெண்ணிற ஆடைகளையும் அணிந்திருந்தனர். பௌத்தத் துறவிகளும் காவி நிற ஆடைகளையே

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

அணிந்திருந்தனர் என்று சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

பொதுமக்கள் ஆடைகள்

பொதுமக்களின் ஆடைகளாக கலிங்கம், காழகம், கூறை, மெய்ப்பை, போர்வை, உத்தரீயம் போன்றவைக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அந்தணர்கள் காழக உடையினை அணிந்திருந்தனர். வணிகர்கள், அரசர்களைப் போன்று நிலந்தோயும் அளவிற்குக் கலிங்ம் உடுத்தியிருந்தனர். சிலப்பதிகாரம் பெருநிதிக் கிழவனின் மகனான கோவலன் தான் அணிந்திருக்கும் ஆடையைக் கூறை என்று குறிப்பிடுகின்றான். சிலம்பு காட்டும் பொற்கொல்லன் மெய்ப்பையுடன் விளங்குகிறான். இவற்றை இளங்கோவடிகள் பதிவு செய்துள்ளார். பெருங்கதையில் கணக்கர்கள் மற்றும் திணைத் தொழிலாளர்கள் போர்வை என்னும் ஒருவகை ஆடைகளை அணிந்திருந்தனர் என்பதை,

புறங்காற் தாழ்ந்து போர்வை முற்றி
நிலந்தோய் புடுத்தநெடு நூண்ணாடையர்
(பெருங்கதை)

என்ற அடிகளின் மூலம் அறியலாம். எளிய மக்களின் ஆடைகள் பற்றிய குறிப்பும் இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள. சங்க இலக்கியங்கள் குறவரின் உடைகளை மறனார் உடுக்கை என்று பதிவு

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

செய்துள்ளன. சிந்தாமணி இவ்வாடயை வேட்டுவரின் உடையாக பதிவு செய்துள்ளது. இடையர்களின் உடைகளாக மாசுனுடுக்கை மற்றும் கருந்துவராடையையும் குறிப்பிடுகின்றது. எயினர்கள் மற்றும் கள்வர்கள் செந்துவராடையையும் நீலக்காச்சாடையையும் அணிந்திருந்தனர் என்று சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன.

மகளிர் ஆடைகள்

ஆண்கள் ஆடைகள் போன்று பெண்களும் பல விதமான ஆடைகளை அணிந்திருந்தனர் அவ்வகையில் உயர்நிலையிலிருந்த அரசியர்களின் ஆடைகளாக பூந்துகில், கலிங்கம், கோடி நுண்துகில் போன்ற ஆடைகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அரசனைப் போல் அவன் மனைவியரும் ஆடைகளை நிலம் தோயும் அளவிற்கு உடுத்தியிருந்தனர். கச்சும் மேலாடையும் அணிந்திருந்தனர் என்பதை

கோடி நுண்டுகிலை கொய்து
கொண்டுடீஇயதாகப் (பெருங்கதை)

என்ற பெருங்கதை அடியின் மூலம் அறியலாம். மேலும், மகளிர்கள் தைக்காத துணியினை உடலில் போர்த்தி வந்ததாக குறிப்புகள் காணப்படுகிறன. இதனை,

கதிர் நிழந் கவாப் பதுமநிறங் கடுக்கும்
புதுநூற் பூந்துகிலிருமடியுடீஇ (பெருங்கதை)

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

என்ற அடிகளின் மூலம் அறியலாம்.

எளியநிலை மகளிரின் உடைகளாக துகில், கலிங்கம், கச்சை, தழையாடை, வம்பு ஆகிய ஆடை வகைகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவர்கள் உயர்நிலைப் பெண்களைப் போலவே ஆடை அணியும் முறைகளைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன.

முடிவுரை

இவ்வாறு பண்டைய தமிழ் மக்கள் உடை குறித்த பேரறிவு பெற்றவர்களாகவும் நெசவுத் தொழிலிலல் சிறந்தவர்களாகவும் நுட்ப வேலைப்பாடுடைய ஆடைகளை அணிந்தவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். மேலும் தாங்கள் வசித்த இடங்களுக்கு ஏற்பவும் தங்கள் குடிக்கு ஏற்கவும் ஆடை அணிந்திருந்தனர்.

குறிப்புகள்

[1] கம்பர். *கம்பராமாயணம்.* வைஜயந்தி பதிப்பகம், 1976.

[2] கபிலர். *குறிஞ்சிப்பாட்டு.* உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1917.

[3] கொங்குவேள். *பெருங்கதை.* உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1924.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

[4] நக்கீரர். *திருமுருகாற்றுப்படை*. சாரங்கபாணி பதிப்பகம், 1952.

[5] ---. *நெடுநல்வாடை*. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1935.

[6] சிங்கமணி. "சங்ககாலத்தில் உடை - வெ.பெருமாள்சாமி." தமிழ்த் தொகுப்புகள் -ஏப்ரல் 17, 2011.

[7] சீத்தலைச் சாத்தனார். *மணிமேகலை*. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1929.

[8] *நற்றிணை*. உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1921.

[9] *பதிற்றுப்பத்து*. உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1919.

[10] "பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆடையைக் குறிக்கும் சொற்கள்." https://ta.wikipedia.org/s/kgz

[11] புறநானூறு. உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பு, 1918.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

ஆழ்வார் பாடல்களில் மரபு மீறல்

முனைவர் க.மங்கையர்க்கரசி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அகர்சந்த் மான்மல் ஜெயின் கல்லூரி, சென்னை.

முன்னுரை

திருமாலையே முழு முதல் கடவுளாக வழிபடுபட்டு போற்றித் தமிழ்ச் செய்யுட்களால் பாடியவர்கள் 'ஆழ்வார்கள்' எனப்பட்டனர். ஆழ்வார்கள் பன்னிருவராவர். ஆழ்வார்கள் பாடிய பாடல்களைத் தொகுத்து, 'நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம்' என்று நாதமுனிகள் பெயரிட்டார். ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்களுள் ஒருவர் திருமங்கையாழ்வார் ஆவார். ஆணாகப் பிறந்து பெண்ணாக தன்னை எண்ணி, பாடிய பாடல்களில் தன் மன உணர்ச்சிகளைத் திருமாலின் மீது, தான் கொண்ட காதலைப் பாடல்களில் பாடி மகிழ்ந்துள்ளார். மடலேறுவேன் என்றும் பாடியுள்ளார். பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் பெண் ஆழ்வாரான ஆண்டாள் இறைவனையே, கண்ணனையே தன் மணாளனாக எண்ணி காதல் கொண்டாள். நாச்சியார் திருமொழியும் பாடினார்.காதல், ஏக்கம், தவிப்புடன் பாடிய பாடல்களில் மரபுமீறலாகப் பாடியுள்ளார். இவர்களுடைய பாடல்களில் காணலாகவும் மரபு மீறலை

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

இக்கட்டுரையில் ஆராய்வோம். தொல்காப்பியர் காலம் முதல் இன்று வரை, பெண்களுக்கான குணங்களாக

அச்சமும் நாணமும் மடனும் முந்துறுத்த
நிச்சமும் பெண்பார்க்கு உரிய என்ப
(தொல்காப்பியம், 1045)

பெண்கள் தங்களுடைய காதலை வெளிப்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை இருந்த காலத்தில், ஆணாகவேப் பிறந்து, பெண்ணாகப் பாடல் பாடிய திருமங்கையாழ்வார், தான் பாடிய பாடலில், தன் கொங்கையைத் தழுவ வேண்டும், அவன் மார்போடு என் மார்பைச் சேர்த்து கட்டி அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுவது மரபில் மாற்றத்தையேச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

மேட்டுமடைப் பாடல்கள்

பாடலைப் பாடும் புலவர் ஆணாகப் பிறந்து, தன்னைப் பெண்ணாக நினைத்துக் கொண்டு இறைவனைத் தலைவனாக நினைத்து உள்ளம் உருகி பாடும் பாடல்கள் **’மேட்டுமடைப் பாடல்கள்’** என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பள்ளமடைப் பாடல்கள்

பாடும் புலவர் பெண்ணாகவேப் பிறந்து பாடல்களில் தன்னையே தலைவியாக்கி, கூற்று நிகழ்த்துவதாக பாடல்கள் பாடினால், அதற்குப் **“பள்ளமடைப் பாடல்கள்”** என்று பெயர்.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

திருமங்கையாழ்வார் இறைவன் மீது கொண்டுள்ள தீராத காதலையும், அவன் தன்னைக் காண வராததால் ஏற்பட்ட துன்பத்தையும், அவன் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று தீராத ஆசையால் மேட்டுமடைப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

திருமங்கையாழ்வார் வரலாறு

திரு குறையலூரில் நான்காம் வர்ணத்தில் ஆவின் நாடுடையாருக்கும் வல்லித் திருஅம்மைக்கும் எட்டாம் நூற்றாண்டில் திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்தார். வீரர் மரபில் தோன்றியவர். ஆதலால், வாள், வில், வேல் முதலிய படைக்கலன்களைப் பயன்படுத்தி போர் செய்வதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இறைவன் அருளினால் ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி என நான்கு வகைக் கவிகளையும் பாடுவதில் வல்லவரானார். அடியார்கள் சேவைக்காக வழிப்பறி செய்த போது, இறைவனால் எட்டெழுத்து “ஓம் நமோ நாராயணாய” மந்திரம் உபதேசம் பெற்று ஆட்கொள்ளப்பட்டார். பகைவருக்குக் காலன் போன்றதால் நீலனுக்கு ’பரகாலன்’ என்ற பெயரும் ஏற்பட்டது. திருமங்கையாழ்வார் மட்டுமே தனது துணைவியுடன் காட்சி தருவார்.

பாடிய பாடல்கள்

பெரிய திருமொழி-1084 பாடல்கள்

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

திருக்குறுந்தாண்டகம்- 30 பாடல்கள்

திரு நெடுந்தாண்டகம்- 20 பாடல்கள்

திருவெழுக் கூற்றிருக்கை- ஒரு பாடல் 47 அடிகள்

பெரிய திருமடல்-ஒரு பாடல் 297 அடிகள்

சிறிய திருமடல்- ஒரு பாடல் 155 அடிகள்

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தத்தில் இவரே அதிக எண்ணிக்கையில் பாடல்கள் பாடியிருக்கிறார். பெண்கள் மடல் ஏறுதல் தகாது என்று இலக்கணம் சொன்ன போதும், தன்னை ஒரு பெண்ணாக எண்ணி திருமால் மீது காதல் கொண்ட பெண் அவனை அடைய முடியாத நிலையில் மடல் ஏறத் துணிந்ததாகப் பாடுகிறார்.

மடல்

மடல் என்றால் பொதுவாக இதழ் என்று பொருள். மடல் என்பது புறக்காழுடையனவாகிய தாவரங்களுக்கு வரும் பெயர் என்பர் தொல்காப்பியர். சங்க இலக்கியங்கள் மடல் என்று பெரும்பாலும் பனை மடல், பனங்கருக்கு, வாழைமடல், மடல்மா என்ற பொருளில் பாடப்பட்டுள்ளன. மடல் என்பது அகப்பொருள் துறைகளுள் ஒன்றாகக் கூறப்படுகிறது. சிறிய திருமடல் சிற்றிலக்கிய வகையைச் சேர்ந்த நூலாகும்.

மடல் ஏறுதல்

சங்ககாலத்தில், தான் விரும்பிய காதலியை அடைய முடியாத தலைவன் கடைசி முயற்சியாக ஊர்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

மக்கள் தன்னுடைய காதலை உணர்வதற்காக பனை மடல்களால் செய்யப்பட்ட குதிரையில் ஊர்ந்து பித்தன்போல் ஊர் நடுவே தோன்றுவான். தன் காதலை ஊரறிய வெளிப்படுத்துதலே இதன் நோக்கமாகும். அவன் மடலேறி துன்புறுதல் கண்டு ஊரார் இரக்கம் கொள்வர். அவன் தலைவி மேல் கொண்டுள்ள உண்மைக் காதலை அறிந்த சான்றோர் அவனுக்கு உதவி செய்வர். பெண்ணின் பெற்றோரும் அவனுக்குத் தலைவியைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க சம்மதிப்பர். இதனையே 'மடலேறுதல்' என்று கூறுவர். பெருந்திணைக்கு மடலேற்றமும், அன்பின் ஐந்திணைக்கு மடக்கூற்றும் உரியவை என்பர் தொல்காப்பியர்.

ஏறிய மடல் திறம் இளமை தீர்திறம்
தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம்
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே
(தொல்காப்பியம், 54)

எனும் நூற்பாவில் மடலேற்றம் பெருந்திணைக்குரியது என்பர் தொல்காப்பியர்.

பெண்கள் மடல் ஏறுதல்

தொல்காப்பியர் தம் தொல்காப்பியத்தில் பெண்கள் மடலேறுதல் குறித்து

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

எத்திணை மருங்கினும் மகடூஉ மடன்மேல்

பொற்புடை நெறிமை இன்மையான

(தொல்காப்பியம், 38)

பெண்கள் மடலேறக்கூடாது என்கிறார். இதனால் மடல்ஏறுதலை இழிந்த செயலாக அக்கால சமுதாயத்தினர் கருதினர் என்பது பெறப்படுகிறது. உலகியல் வழக்கிலும் பயின்று வந்துள்ளமையை உணரலாம்.

ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியது என்பது மரபு. பெண்கள் மடல் ஏறுதல் மரபன்று என்பது தொல்காப்பியர். மகடூஉ மடலேறுதல் இல்லையெனவே ஆடூஉ மடலேற்றுதல் உண்டு என்பது பெற்றாம் என்பர் இளம்பூரணர். ங்க இலக்கிய நூல்களில் ஒன்றான கலித்தொகையில் பெண் மடலூர்ந்து வருவேன் என்று அச்சுறுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது.சங்க இலக்கியத்தில் (நற்றிணை-342, 146, 152, 387), குறுந்தொகை (14, 17, 32, 173, 182), கலித்தொகை (58, 61, 138, 141, 147) மடலூர்தல் செய்திகள் பாடப்பட்டுள்ளன. கடவுளார் தலைவராய் வருங்காலே திருவாய்மொழி பாசுரம் ஒன்றில் நம்மாழ்வார் மடலேறுதல் குறித்துக் கூறியுள்ளார்.

நாணூம் நிறையும் கவர்ந்தென்னை நன்னெஞ்சம்

கூவிக்கொண்டு

சேணுயர் வானத்திருக்கும் தேவ பிரான்றன்னை

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

ஆணையென் தோழி உலகு தோறலர் தூற்ற ஆம்
கோணைகள் செய்து குதிரி யாய் மடலூர்துமே
(நான்காமாயிரம் திருவாய்மொழி- திருவாய்மொழி ஐந்தாம்பத்து, 5 - 3 மாசறு, 3371)

இந்த மரபை மீறி தன்னை பரகாலநாயகியாக பாவித்து நாராயணனை அடையவில்லை என்றால் மடலேறுவேன் எனப்பாடுகிறார். திருமங்கையாழ்வாரின் மடல்களைப் பின்பற்றியே, பின்னாட்களில் மடல் இலக்கியம் என்னும் வகை உருவானது.

மடலின் சிறப்புகள்

நாயகன் நாயகி பாவத்தில் மனிதன், இறைவனிடம் மேற்கொள்ளும் காதலையும், தாபத்தையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டது. மரபை மீறிய புரட்சி இலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. திருமங்கையாழ்வாரின் இரு மடல்களும், (பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல்)மடல் இலக்கியத்திற்கு முன்னோடிகள். முதன் முதலில் இயற்றப்பட்ட மடல் நூல் சிறிய திருமடல். கடவுள் தலைவனாக இருந்தால் பெண்கள் மடலேறலாம் என்கிற விதியை இம்மடல்களின் அடிப்படையில் பன்னிரு பட்டியல் வகுத்தது.

காமம் கவற்றக் கரும்பனை மடல்மா
ஊருவராடவர் என்றனர் புலவர்
(பன்னிரு பாட்டியல், 246)

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

மடன்மாப் பெண்டிரே றோரேறுவர்

கடவுளர் தலைவராய் வருங்காலே

(பன்னிரு பாட்டியல், 247)

இறைவனைத் தலைவனாக ஏற்கும்போது பெண்டிரும் மடல்மா ஏறுவர் என்பதையும் பன்னிருபாட்டியல் கூறுகிறது.

மடல் இலக்கியத்தின் தோற்றம்

அகப்பொருள் கூறுகளில் ஒன்று மடல் ஏறுதல் என்பது தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரத்தில் களவியலில் இதுகுறித்துப் பாடியுள்ளார். தலைவன் தலைவியிடம் காதல் கொள்கிறான். தலைவியைத் தன்னுடன் கூட்டுவிக்கும்படி தோழியிடம் வேண்டுகிறான். ஆனால் தலைவனால், தலைவியை அடைய முடியவில்லை. இதனால் மனம் வருந்திய தலைவன், அவளை அடைவதற்காக மடல் ஏறப் போவதாக தோழியிடம் கூறுகிறான்.

மடல் கூற்றும், மடல் விலக்கமும்

நம்பியகப் பொருளில் தலைவன் தலைவியிடம், தலைவியைத்தான் அடையாவிட்டால் மடல் ஏறுவேன் என்று கூறுவது மடல் கூற்றாகும். தோழி, தலைவனிடம் மடல் ஏற வேண்டாம் என்று வேண்டி, தலைவன் மடல் ஏறுவதை விலக்குவது மடல் விலக்காகும். மடல் இலக்கியத்தில் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயருக்கு

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

ஏற்றவாறு எதுகை அமையும் சொல்லில் இரண்டாவது எழுத்துக்கள் ஒன்றுபோல் வருமாறு பாடுவது எதுகையாகும். சிறிய திருமடலில் இறைவனாகிய நாராயணன் இந்தப் பெயருக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு அடியிலும் உள்ள முதல் சொல்லின் இரண்டாம் எழுத்து நூல் முழுவதும் ஒத்து வருகின்றது.

நீரார் நெடுங்கயத்தைச் சென்றலைக்க
நின்றுரப்பி
ஓராயிரம் பணவெங் கோவியல் நாகத்தை
வாராய் எனக்கென்று மற்ற தன் மத்ததத்து
சீரார் திருவடியால் பாய்ந்தான் (சிறிய திருமடல், 74 – 77)

இறைவனேத் தலைவனாக இருக்கும் போது, பெண்ணினம் மடல் மா ஏறுவர் என்பதையும் பன்னிரு பாட்டியல் கூறுகிறது. பன்னிருபாட்டியல் மடலுக்குக் கூறிய இலக்கணத்தையே ஏனைய பாட்டியல் நூல்களும் அப்படியே பின்பற்றிச் சொல்கின்றன. ஆனால் ஒருவேறுபாடு கடவுள் தலைவராயின் மகளிர் மடலேறலாம் என்று பன்னிருபாட்டியல் விதிவிலக்காகக் கூறியதைப் பின்வந்த பாட்டியல் நூல்களுல் ஒன்றுகூடவழிமொழிந்து கூறவே இல்லை. மகளிர் மடற்கூற்று நிகழ்த்துவதைப் பின்வந்த பாட்டியல்

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

ஆசிரியர்கள் விரும்பவில்லை என்பதையே இது காட்டுகிறது.

மடல் பாடல் பாடக் காரணங்கள்

தலைவனாகிய திருமாலை அடைய இயலாத நிலையில் உலகெங்கும் அவனைப் பழிதூற்றிவேன் என்று தன் உள்ளத்தில் கொண்ட கோபமே மடல் நூல் தோன்றக் காரணமாயிற்று.இறைவனை அடைய பேரின்ப நிலையைப் பெற அகத்து இறை கூறாகிய மடல் வழிகோலுகிறது. திருமங்கையாழ்வார் இறைவனிடத்து காதலின்பம் கருதியே மடல் இலக்கியம் பாடியுள்ளார். திருமங்கையாழ்வாரும் நாயகன் நாயகி பாவத்தில் பாடும் போது மடலூரப்போவதாகப் பாடுகிறார்.

சிறிய திருமடல்

மடல் இலக்கிய வகையின் முன்னோடி நூலாகவே சிறிய திருமடல் திகழ்கிறது. திருமாலின் மீது காதல் கொண்ட பெண் மடலூர்தலைப் போல படைத்தளித்து இருக்கிறாள். திருமாலின் அவதார மகிமைகளை இரு மடல்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்விரு மடல்களும் தனிச்சொல் இன்றி இன்னிசை கலிவெண்பாவால் வெண்தளை தப்பாது பாடப்பட்டுள்ளது. சிறிய திருமடலின் விரிவாகவே, பெரிய திருமடல் பாடப்பட்டுள்ளது. தலைவியின் துன்ப நிலையைக்கூறல்

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

போன்ற பகுதிகள் பெரிய திருமடலில் மிகுதியாக உள்ளன.

காதல் கொண்ட தலைவியின் நிலை

கண்ணன் குடக்கூத்தாடி வருகின்றபோது, அதைக் கண்ட தலைவி அவன் மேல் காதல் கொள்கிறாள். அவள் காதல் கொண்டதை அறியாத தாயர் இறைவனுக்குப் பூஜை செய்தும், நோய்த் தீராததால் குறி கேட்கிறாள். கட்டுவிரிச்சி, தலைவியின் நோய் திருமாலால் வந்தது என்று கூறுகிறாள். தலைவி தன் நெஞ்சை திருமாலிடம் தூது விடுகிறாள். ஆனால் அந்த நெஞ்சம் அவருடனேயே தங்கிவிட, காதல் மிகுந்த நிலையில் தலைவன் அருள் தரும் வரை திருவேங்கடம் முதல் வடமதுரை வரை பல தலங்களுக்கும் சென்று அவன் அருளாததை யாவருக்கும் உரைத்து, அவனைத் தூற்றி மடல் ஏறுவேன் என்கிறாள். முதல் பகுதியில்

வாராயோ வென்றாருக்கு என்
வல்வினையால் கார் ஆறு மணி நிறமும்
கைவளையம் காணே நான் (சிறிய திருமடல், 14)

என்று திருமாலின் நினைவினால் தன் கையில் வளையல் நழுவுவதாகப் பாடுகிறாள்.

நீராய் உருகும் என்னாவி- நெடுங் கண்கள்
ஊரா குறங்கிலும் தானுரங்கா உத்தமன் தன்"
(சிறிய திருமடல், 63)

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

என்றெல்லாம் தன் நிலையைக் கூறி வருந்திப் பாடுகிறாள்.

பேராயிரமும் பிதற்றி பெருந்திடுவே
ஊரார் இகழிலும் ஊரா தொழியேன் நான்
வாரார் பூம் பெண்ணை மடல் (சிறிய திருமடல், 77)

பெரிய திருமடலில் தலைவி நாறையூர் நம்பியைக் கோயிலுக்குள்ளே சென்று தரிசித்ததாகவும், காதல் வயப்பட்டதாகவுமே ஆழ்வார் பாடுகிறார். ஆழ்வார் தன் பக்தி அனுபவத்தை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப் பானதாகவே மடல் வடிவத்தைக் கையாண்டார் எனலாம். மேலும் திருமாலின் தோற்றப் பொலிவையும், அவதாரம் தோறும் நிகழ்த்திய சாதனைகளையும், கீர்த்திகளையும், அருட் சிறப்புகளையும் நயமாக சித்தரிக்கவும் இவ் வடிவம் அவருக்கு பயன்பட்டது.

திருமடல்களின் தனித்தன்மை

திருமங்கையாழ்வார் பாடிய இரண்டு திருமடல்களிலும் சில தனித்தன்மைகளைக் காண முடிகிறது. இரண்டுமே கலிவெண்பா யாப்பில் அமைந்துள்ளன. வெண்பாவுக்குரிய இலக்கணத்துடன் 12 அடிகளுக்கு மேல் ஆசிரியப்பா போல அடிவரையறை இன்றி வருவது கலிவெண்பாவாகும். இவ்வாறு வரும் கலிவெண்பா இரண்டடி ஓர் எதுகையாய், அவ் எதுகை

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

பெற்ற தனிச்சீரை அவ் இரண்டாம் அடியில் ஈற்றில் பெற்றுவரின் அது நேரிசைக்கலி வெண்பாவாகும். தனிச்சொல் பெறாது வருவது இன்னிசைக் கலி வெண்பா எனப்படும். ஆழ்வாருடைய இரு மடல்களும் தனிச்சொல் இன்றி, இன்னிசை கலிவெண்பாவில் அமைந்துள்ளன.

இன்னொரு புதிய செய்தியையும் திருமடலில் காணலாம். பொதுவாக நூலின் பயனாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்குமே ஆகும். ஆனால் திரு மடல்களில் வரும் தலைவியோ இன்பம் ஒன்றையே ஏற்றிக் கூறுகிறாள். நூல்கள் போற்றும் அறமும், பொருளும் அவள் கருத்துப்படி இன்பத்துள் அடங்கி விடுகின்றன. வீடு என உறுதிப்பொருளோ அவளால் மிகுதியும் இகழ்ச்சி செய்யப்படுகிறது.

நிலவு தந்த துன்பம்

பெரிய திருமடலில் என்னுடைய நெஞ்சம் அறிவு, கை, வளையல்கள், அரை நூல் மாலை இவற்றை இழந்து சென்ற எனக்கு நிலையாய் அலை எழுகின்ற கடலின் ஒலி, துன்பத்தைத் தரும். சந்திரன் வெளியிடுகின்ற இனிய நிலவின் கதிரோ வெப்பமுடையதாகும். இவ்வாறு இவை தங்களது இயல்பை விடுமாறு எவனாவது நியமித்தானோ? அறியேன். தென்னாட்டு அரசனான பாண்டியனுடைய பொதிய மலையில் நெருங்கியுள்ள

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

சந்தன மலர்களின் தாதுக்களை அளந்து வருவதாய், இவ்வுலகத்தவர் மனம் களிப்ப உலவும் இந்த தென்றல், எனக்கோ நெருப்பை வீசும். முன்னேயுள்ள பனைமரத்தின் மேல் முள்ளையுடைய தாமரைத் தண்டால் செய்யப்பட்ட கூட்டில் அன்றில் பேடு ஆண் பறவையோடு அலகோடு அலகு பின்னிக் கூவுகிற சிறிய ஓசையும் என் நெஞ்சைப் பிளக்கும் வாளேயாயிற்று நான் என்ன செய்வேன் என்று வருந்தி கூறுகிறார்.

தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந்தின் தாதளைந்து
மன்னிவ் வுலகை மனங்களிப்ப வந்தியங்கும்
இன்னிளம்பூந் தென்றலும் வீசும் எரியெனக்கே
முந்திய பெண்ணை மேல் முள் முளரிக் கூட்டகத்துப்
பின்னு மவ்வன்றில் பெடை வாய்ச் சிறு குரலும்
என்னுடைய நெஞ்சுக்கு நீர் வாழாம் என் செய்கேன்? (பெரிய திருமடல், 44)

மூப்படையாமல் காக்கும் மருந்து

மன்மதனும் என்னைத் துன்புறுத்துகிறான் அறிவிலியான எளியேனுடைய பெண்மையின் நிலை. இது ’கல்’ என்று ஒலி அடங்குகின்ற காட்டிலே ஒரு கொடியானது அடரக் கொண்டுள்ள மணமுள்ள மலரின் மணத்தை ஒருவரும் அனுபவிக்காமல் பாழ் நிலத்திலே பயனற்று உதிர்ப்பது போல், என்னுடைய பெண்மைக்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

குணங்கள் தனங்கள் இவை பெருமானுக்குப் பயன்படவில்லை எனில் என்ன பயன்? அப்பெருமான் திருக்கண்ணபுரத்தில் பொன்மலை போல் நிற்கிறான். அவனுடைய பொன்மயமான திரு மார்பில் இத்தனங்கள் தோயவில்லை எனில் இவை எனக்குப் பாரமாகிப் பயனில்லாமல் நான் கண்ணால் கண்டு இரங்கும்படி முன்னே தோன்றி பாதிக்கின்றன. இவை மூப்படையாமல் காப்பதற்கான மருந்தை அறிவார் இல்லையோ? என்று வருந்திப் பாடுகிறார்.

என்னுடைய பெண்மையும் என் நலமும் என் முலையும்
மன்னு மலர் மங்கை மைந்தன் கணபுரத்துப்
பொன்மலை போல் நின்றவன் தன் பொன்னகலம் தோயாவேல்
என்னிவைதான் வாளாவெனக்கே பொறையாகி
முன்னிருந்து மூக்கின்று மூவாமைக் காப்பதோர்
மன்னு மருந்தறிவீ ரில்லையே (பெரிய திருமடல், 46)

நுண்ணிய இடையமைந்த பெண்கள் வாழும் தெருக்களிலும், மறையவர் பலர் வாழும் இடங்களிலும், அவனுடைய பக்தர்களின் முன்பும் பூமி முழுவதும் ஆள்கின்றவராய்க் கொல்லும் இயல்புடைய வேலேந்தும் வேந்தர் சமூகங்களிலும், அன்றியும் நாடு முழுவதும் தன்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

வடிவைக் காட்டி எனக்குக் காதலை மிகுவித்து 'உடம்பு தாரேன்' என்று அவன் செய்தனவும், என் நிலையையும் நான் அறிவிப்பேன் என்று கூறுகிறார்.

தன்னை நான்

மின்னிடையார் சேரியிலும் வேதியர்கள் வாழ்விடத்தும்

தன்னடியார் முன்பும் தரணி முழுதாளும்

கொல் நவிலும் வேல்வேந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும்

தன்னிலமை எல்லாம் அறிவிப்பன் (பெரிய திருமடல், 72)

கண்ணனாய் அவதரித்த போது வெண்ணைத் திருடி தின்றதையும், குடக் கூத்தாடி என் மனதைக் கவர்ந்ததையும், சூர்ப்பணகையின் மூக்கரிந்த திறத்தையும், தாடகையைக் கொன்ற வீரத்தையும் இவை போன்ற செயல்கள் பல நினைப்பதற்கு அரியன. எனவே நான் இவற்றை வாய் பிதற்றி முளைத்து ஓங்கிய நிலை நின்ற பனைமடலைக் கொண்டு உலகத்தார் அறியும்படி மடல் ஏறுவேன் என்று கூறுகிறாள்.

நெஞ்சுவிடு தூது

கண்ணனையே என் மனதில் எண்ணி, ஏக்கத்தில் நான் இருந்தபோது குளிர்ந்த வாடைக்காற்று என் உடலைத் துன்புறுத்துகிறது. பெண்கள் என்னைப் பழி

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

தூற்றுவர் என்பதால், மனமே அவனிடம் அன்பு வைத்து காத்திருந்தது போதும், அவன் நம்மிடம் அருள் செய்து திருத்துழாய் மாலையை நமக்குத் தரமாட்டான். அவை இரண்டினுள் ஒன்றை அவனிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வாய். அவனுடைய குணங்களுக்குக் கேடு விளைவிப்பதேக் குறிப்பாக உடையவர்கள், அவனிடம் அணுகி இது பற்றி பேசினால், அவன் செய்ய வேண்டியதை ஆராய்ந்தாலும் என்னிடம் சொல்லுவாய் அல்லது அவர் வார்த்தைச் சொல்லா விட்டாலும் அங்கு தங்காமல் மீண்டு வந்துவிடு என்றேன். கடல்வண்ணன் பின்னே சென்ற என் நெஞ்சம் மீண்டு வராமல், என்னை மறந்து அவனிடமே தங்கியது.

வாராமல் காப்பதற்கு வாளா விருந்தொழிந்தேன்
வாராய் மட நெஞ்சை வந்து- மணிவண்ணன்
***சீ*ரார் திருத்துழாய் மாலை நமக்கருளி**
தாரான் தருமென் றிரண்டத்தி லொன்றதனை
ஆரானு மொன்னாதார் கேளாமே சொன்னக் கால்
(*சி*றிய திருமடல், 27)

உறக்கம் வராமை

உறக்கம் வராமல் கொடிய பாவத்தைச் செய்த நான் ஊரிலுள்ளோர் பரிகசிக்கும்படி ஆனேன். என்னைப் பற்றி விசாரிப்பார் ஒருவருமிலர். நெருப்பின் அருகிலுள்ள மெழுகு போல் என்னுடைய ஆவி நீராய் உருகும்.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

ஊரிலுள்ளவர் தூங்கினாலும் என்னுடைய நீண்ட கண்கள் உறங்க மாட்டா. மேன்மையுடைய எம்பெருமானின் திருநாமங்களையே நான் பிதற்றுவேன் என்று கூறுகிறாள்.

தலைவி மடலூர விரும்பும் தலங்கள்

பெருமான் உறைகின்ற திருவேங்கடம், திருக்கோவிலூர், திரு ஊரகம், திருப் பேரகம், திருவாலி, திருத்தண்கால், திருநின்றவூர், திருப்புலியூர், திருவரங்கம், திருவிண்ணகர், திருக்கண்ணபுரம், திருச்சேறை, திருவழுந்தூர், திருக்குடந்தை, திருக்கடிகை, திருக்கடல் மல்லை, திருவிடந்தை, திருநீர்மலை, திருமாலிருஞ்சோலை, திருமோகூர், வடமதுரை ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்வேன். அவன் உறையும் திருத்தலங்கள் ஒன்று விடாமல் செல்வேன். ஒரு யானையின் கொம்பை முரித்து, ஒரு யானையின் துன்பத்தை நீக்கிய பெருமானைப் பாடுவேன். சிவந்த திரு கண்கள் வாய்த்தவனாய் எனக்கு எட்டாதவனாய் திருத்துழாய் மாலை அணிந்தவனாகிய தாமரைப் போன்ற கண்கள் அமையப்பெற்ற பெருமானுடைய திருநாமங்கள் ஆயிரம் சொல்லிக் கூப்பிட்டுப் பெரும் தெருக்களிலே பெரிய அழகிய பனை மடல்களைக் கொண்டு மடலூர்வேன். ஊரார் என்னைப் பழித்தாலும் நான் ஊராமல் இருக்க மாட்டேன் என்று பாடுகிறார்.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

ஆண்டாள்

பன்னிரு ஆழ்வார்களில் பெண் ஆழ்வார் ஆண்டாள் ஒருவரே. மற்ற ஆழ்வார்களைப் போலவே இறைவனுக்குப் பாமாலை சூட்டியுள்ளார்.

ஆண்டாள் ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறக்காதவள். ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் ஒரு நாள் பெரியாழ்வார் தன் தோட்டத்தில் . துளசிச் செடியின் நடுவில், மிகுந்த பேரொளியுடன் விளங்கிய சிறு குழந்தையைக் கண்டார். மகிழ்வுடன் எடுத்து, அந்தக் குழந்தைக்கு **'கோதை'** என்று பெயரிட்டு, பிரியத்துடன் வளர்த்து வந்தார். கோதையும் வளர்ந்து சிறுமியாகி, அழகுப் பதுமையானாள். பெரியாழ்வார் தன் தோட்டத்தில் உள்ள பூக்களை மாலையாகக் கட்டி, பெருமாளுக்குச் சார்த்தி வழிபட்டு வந்தார். ஆண்டாள், ஆழ்வார்க்குத் தெரியாமல் இறைவனுக்குக் கட்டி வைத்திருந்த மாலையைத், தான் அணிந்து அழகு பார்த்தாள். ஒருநாள் தற்செயலாக ஆழ்வார் பார்த்து விட்டார். பெண்ணே! பெருமாளுக்கு வைத்திருந்த மாலையை நீ முதலில் அணியலாமா? இது பெரும் தவறல்லவா என்று மகளைக் கடிந்து கொண்டார். கோதை அணிந்த மாலையைப் பரிசுத்தம் இல்லாதது என்று ஆழ்வார், பெருமானுக்கு அணிவிக்கவில்லை. இறைவனே அவர் கனவில் வந்து, "கோதை சூடிய

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

மாலையே எமக்கு மிகவும் பிரியமானது அதையே தினந்தோறும் அர்ப்பணிக்கவும்” என்றார்.

கோதையும் பருவம் அடைந்தாள். அவள் வளர வளர, பெருமானிடம் அவள் கொண்ட அன்பும், வளர்ந்தது. இறைவனிடம் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளும் விதமாக ‘பாவை நோன்பு’ நோற்றாள் “நாச்சியார் திருமொழியும் பாடினார்.” ஒரு நாள் இறைவனே பெரியாழ்வார் கனவில் கோதையைத் திருவரங்கம் அழைத்து வருக, நாம் அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்வோம் என்றார். பெரியாழ்வாரும், கோதையைத் திருவரங்கம் அழைத்து வந்தார். திருக்கோயில் கருவறையில் எல்லாரும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோதே ஆண்டாள் பெருமாளுடன் ஐக்கியமானாள்.

ஆண்டாள் பாடிய திருப்பாவை

ஆண்டாள் பாடிய இரு பிரபந்தங்களும் திருப்பாவை, நாச்சியார்திருமொழி என வழங்கப்படுகின்றன. திருப்பாவை என்பது பாவை நோன்பு பற்றிய பாடு பொருளாற் பாடப் பெற்றது.

நாச்சியார் திருமொழி கண்ணனைத் தனது மணாளனாகக் கொண்டு அவனையே அடையவேண்டும் என்ற துடிப்புடனும், ஆசையுடனும் ஆண்டாள் பாடியதாகும். இந்நூல் 143 பாடல்களைக் கொண்டது. இப்பாடல் அனைத்திலும் காதல், ஏக்கம், தவிப்பு என்று

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

அனைத்தும் மேலோங்கியே இருக்கிறது. இந்நூல் ஒவ்வொன்றும் பத்துப் பாடல்களைக் கொண்ட 14 தலைப்புகளில் அமைந்துள்ளன.

மண்ணில் பிறப்பெடுக்கும் அனைத்து உயிர்களுக்கும் காதல் உணர்வு இயல்பாகவே இருக்கும். பிறவிகளில் உயர்ந்த பிறவியாகக் கருதப்படுகின்றது மானுட பிறவி. இம்மானுட பிறவி கடந்து பிறப்பு இறப்பு இல்லாத நிலையை அடைய வேண்டும் என்று அடியவர்கள் விரும்பி இறைவனை வேண்டுவர். எல்லோரும் இறைவனை அப்பனாகவும், அம்மையாகவும் பார்த்திருக்க ஆண்டாள் மட்டுமே தன் மணாளனாக ஆசைப்பட்டாள் மலரினும் மெல்லியது காமம். பெண்கள் தம் காம இயல்பை, உள்ளத்து வேட்கையை வெளிப்படையாக சொல்லக்கூடாது என்பது சங்க மரபு.

உள்ளின் உள்ளம் வேமே உள்ளாது
இருப்பினெம் அளவை தன்றே வருத்தி
வான் தோய் வற்றே காமம் (குறுந்தொகை, 102)

மறைத்து வைத்ததினால் அவ்உணர்வு பெருகியதே தவிர குறையவில்லை. ஒரு பெண் தன் உள்ளத்து உணர்வை பொத்தி வைக்க முடியாது என்று ஔவையார் சொல்லாமல் சொல்கிறார்.

களவொழுக்க உணர்வுகள்

வேட்கை ஒருதலை உள்ளுதல் மெலிதல்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

ஆக்கம் செப்பல் நாணுவரை இறத்தல்
நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல்
மறத்தல் மயக்கம் சாக்காடு என்றுஅச்
சிறப்புடை மரபின் அவை களவு என மொழிப
(தொல்காப்பியம் –களவியல், நூ, 9)

குறையாத விருப்பம், இடைவிடாது நினைத்தல், இளைத்தல் ஆவதற்குரிய கூறல், தன் நாண எல்லையைக் கடத்தல், காண்பன அனைத்தும் தம்மைப் போன்று இருப்பதாகத் தோன்றுதல், தம் செயல்களை மறத்தல், தெளிவின்மை, சாதல் நினைவு இவை களவுக்குரிய ஒழுகலாறுகளாக அமையும் என்று தொல்காப்பியர் களவியலில் கூறியுள்ளார்.

தன்னுறு வேட்கை தலைவன் முன் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலைக் கிழத்திக்கு இல்லைப்
பிறநீர் மாக்களின் இன்றிய ஆயிடைப்
பெய்ந்நீர் போலும் உணர்விற்று என்ப
(தொல்காப்பியம் களவியல், நூ, 27)

தலைவருடன் சேர்ந்து இன்பமுடன் வாழ தலைவிக்கு விருப்பம் இருந்தாலும் அதைத் தலைவன் முன் வெளிப்படையாக சொல்லுதல் தலைவிக்கு இல்லை என்கிறது *தொல்காப்பியம்.*

தொல்காப்பியத்தில் தலைவிக்குக் கூற்று நிகழும் இயல்பு குறித்து கூறும்போது, களவொழுக்கத்தில்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

நாணும், மடனும் அவள் கண்ணின் வழி வெளிப்படுவதால், குறிப்பாலும், சூழ்நிலையாலும், உணர்த்துவாளே அன்றி நேரடியாகத் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவிப்பது இல்லை.

காமத்திணையில் கண்ணின்று வரூஉம்
நாணும் மடனும் பெண்மைய ஆதலின்
குறிப்பினும் இடத்தினும் அல்லது வேட்கை
நெறிப்பட வாரா அவள் வயினான"
(தொல்காப்பியம்-களவியல், நூ, 17)

பெண்ணின் இயல்புகளாக அடக்கம், அமைதி,நேர்மை, உண்மையினை வற்புறுத்தும் சொல்வன்மை, நல்லறிவு,பிறர் காணுதற்கு அருமை என்பன என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்
அறிவும் அருமையும் பெண்பாலான
(தொல்காப்பியம்-பொருளியல் , நூ, 15)

பெண்கள் தன் காதலைத் தன் கணவனிடம், தலைவனிடம் வெளிப்படுத்தும் போது கூட, அதை நேரடியாக வெளிப்படுத்தாமல் நாசுக்காகவே வெளிப்படுத்துவர். ஆனால் நம் ஆண்டாளோ காம உணர்ச்சிகள் ததும்ப தன் பாடல்களில் மரபு மீறலைக் காட்டுகிறார். காதல் உணர்ச்சிக்கு முலைகளும்,

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

முலைக்காம்புகளும் முதன்மை வகிப்பது போல் பாடல்களைப் பாடி இருக்கிறார்.

மக்கள் அல்லாதோர் கேட்பனவாகக் கூறல்

தொல்காப்பிய பொருளதிகாரம் செய்யுளியலில் மக்கள் அல்லாதோர் கேட்பனவாகக் கூறல் குறித்து தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஞாயிறு, திங்கள், அறிவு, நாண், கடல், கடற்கரைச் சோலை, விலங்கு, மரங்கள், பொழுது பறவைகள், நெஞ்சு இவையும் இவை போன்றன பிறவும் அவை பேசுவன போலவும், கேட்பன போலவும் செய்யுள்களில் அமைதல் இயல்பாகும் என்று

அறிவுடையோர் கூறுவர்.

ஞாயிறு, திங்கள், அறிவே, நானே,
கடலே, கானல், விலங்கே, மரனே,
புலம்புறுபொழுதே புள்ளே நெஞ்சே,
அவையல பிறவும் நுதலிய நெறியால்
சொல்லுந போலவும் கேட்குநப் போலவும்
சொல்லியாங்கு அமையும் என்பனார் புலவர்
(தொல்காப்பியம்- செய்யுளியல், நூ, 198)

குயிலைத் தூது போகவேண்டல்

குயில் தூதில்,

பொங்கிய பாற்கடல் பள்ளி கொள்வானைப்
புணர்வதோர் ஆசையினால் என
கொங்கை கிளர்ந்து குமைத்துக் குதுகலித

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

தாவியை ஆகுலஞ் செய்யும்

(நாச்சியார் திருமொழி, 47)

மரபை மீறி பெண்ணின் ஆழ்மன உணர்வுகளை அப்படியே வெளிப்படுத்திய பெண்ணின் முதல் பேச்சு ஆண்டாள் பேச்சு. காதல் வயப்பட்ட பெண் விரக தாபத்தில் பேசுவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல். ஆண்டாளின் தனித்த மன உணர்வு புலம்பல்களேப் பதிவாகியுள்ளன. காதலாக மலர்ந்து காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியாக வெளிப்படுகின்றன.

நாச்சியார் திருமொழி தான் தமது உள்ளத்து வேட்கைகளை எல்லாம் வெளிப்படுத்த இயலாத நிலையில் மனமும் மொழியும் ஒன்றிணைய ஆண்டாளின் தன்னுணர்வு பாலியல் வேட்கைப் புலம்பலாகவும், இரங்கலாகவும் வெளிப்படுகிறது. பெண்ணின் மொழிக்கும், நனவிலி மனத்திற்கும் இடையே உள்ள உறவுகளின் வெளிப்பாடுகளை ஆண்டாள் பாடல்களில் உணர முடிகிறது' என்பர் (பெண்ணிய உளப் பகுப்பாய்வும் பெண் எழுத்தும் என்ற நூலில் செ.சாரதாம்பாள் 57 வது பக்கம்)

தான் விரும்பிய திருவரங்கனை அடைய ஏதாவது தடை ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற தவிப்புதான். தென்றலும், திங்களும் ஊடறுத்து என்னை நலியும் முறை அறியாயோ 553 என்றும் கேட்கின்றாள்.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

மேகவிடு தூது

திருவேங்கடம் மலையில் வாழும் திருமாலிடம் அவர் என் உடம்பில் உள்ள இளம் கொங்கைகளை விரும்பி என் அழகிய மார்பைத் தழுவ வேண்டும் என்று நாள்தோறும் நான் ஆசை கொண்டிருப்பதைக் கூறுங்கள்

என்னாகத் திளங் கொங்கை
விரும்பித் தாம் நாடோறும்
பொன்னாகம் புல்குதற்கென
புரிவுடைமை செய்மினே (எட்டாம் திருமொழி பாடல், 77)

காமதேனிடம் வேண்டுதல்

காமதேவனிடம் நோன்பு மேற்கொண்டு உன் பெயரை சுவரில் எழுதி, உனக்குரிய மீன் கொடிகளையும், குதிரைகளையும், கவரி மான்களையும், கரும்பு வில்லினையும் படைத்து வணங்கினேன். இளம்பருவம் முதல் துவாரகை பிரானாகிய கண்ணனையே விரும்பி, கிளம்பி எழுந்த என்னுடைய பருத்தமுலைகளை அவனுக்கென்றே உறுதி செய்து, அது நிறைவேறும்படி உன்னைத் தொழுதேன். விரைவில் கைகூடும்படி விதிப்பாயாக என்று ஆண்டாள் வேண்டுகிறாள்.

அவரைப் பிராயந் தொடங்கி என்றும்
ஆதரித்து எழுந்த என் தலைமுலைகள்
துவாரைப் பிரானுக்கே சங்கற்பித்து

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

தொழுதுவைத் தேன்ஒல்லை விதிச்கிற்றியே"

(நாச்சியார் திருமொழி, 4)

ஆண்டாள் தன்னை கண்ணனிடம் கூட்டும் படி காமதேவனைத் தொழுகிறாள். திரிவிக்கிரமனாக அவதரித்து மூவுலகையும் அளந்த நெடுமால் தன் திருக்கைகளால் என்னைத் தீண்டும்படி அருளி அதனால் ஒளி வயிறு மென்மையான பருத்த முலைகளும் இவ்வுலகில் உயர்ந்த புகழ் பெறச் செய்வாயாக. (நான்காம் திருமொழி பாடல் 7)

கூடல் இழைத்தல்

தலைவனை அடைய விரும்பும் தலைவி தன் எண்ணம் நிறைவேறுமோ என்பதை அறிந்து கொள்ள கூடல்இழைத்தல் பார்ப்பாள். கூடல் இழைத் தலாவது மணலில் வட்டமான கோடு கிழித்து அதற்குள் சுழி சுழியாக சுளித்துக்கொண்டு சென்று, முடிவில் சுழிகளை எண்ணிப் பார்த்தால் சுழிகளின் எண்ணிக்கை இரட்டையாக இருந்தால் எண்ணம் நிறைவேறும் என்பது குறிப்பு. கண்களை மூடிக்கொண்டு மணலில் வட்டமாக கோட்டை வரைந்தால் அதன் முதலும் கடைசியும் ஒன்று கூடினால் எண்ணம் நிறைவறும் என்றும் கூறுவர்.

கூடல் இழைத்தல் கண்ணபிரான் விரைந்து ஓடி வந்து என் கையைப் பற்றி தன்னோடு சேர்த்து

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

அணைத்துக் கொள்வான் என்றால் கூடலே நீ கூடுவாயாக என்கிறாள்.

ஓட்டரா வந்து என் கை பற்றி தன்னுடன் கூட்டும் வகிலனி கூடிட கூடலே 32 மாட மாளிகைகள் சூழ்ந்த வடமதுரையில் நம் தெரு வழியே வந்து நெற்றி பட்டத்தையும் உடைய பெரிய யானையைக் கொன்ற கண்ணபிரான் என்னைக் கூடுவானாகில் கூடலே நீ கூடுவாயாக என்கிறாள்.

மாடமாளிகை சூழ மதுரைப்பதி
நாடி நந்தெரு வினநடுவேவந்திட(டு)
ஓடை மாமதயானை யுதைத்தவன
கூடு மாகிலநீ கூடிடு கடலே (நான்காம் திருமொழி பாடல், 35)

தொய்யில் வரைதல்

உடம்பிற்கு வண்ணம் தீட்டும் பச்சை குத்தும் ஓவியக்கலையை இன்று உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும் புதுமை என்று நாகரீக வளர்ச்சியாக செய்து வருகின்றனர். குறிப்பாக மேலை நாடுகளில் இப்பழக்கம் அதிகம் பரவி வருகிறது. இருப்பினும் இப்பழக்கம் பழமையானது. நம்முடைய பண்பாட்டு ஊட்டத்தோடு தொடர்புடையது. உடம்பின் மேற்பாகத்தில் சந்தனம், குங்குமம் முதலியவற்றைக் குழம்பாகவோ, சாயமாகவோ செய்து அதைப்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

பூசிக்கொண்டு, பின்னர் அதன் மேல் இளைப்பு முதலிய சித்திரங்களை வரைவது. இத்தகைய வரைவுகளின் வெளிப்பாடு தொய்யில் வரைதல் என்பதாகும். வண்ண அலங்காரத்தால் மார்பகங்களை மறைப்பதாகும்.சங்க காலத்தில் புணர்ச்சிக்கு முன் தலைவியின், மார்பிலும், தோளிலும், முகத்திலும் குங்குமம் மற்றும் சந்தனக்கலவை கொண்டு தலைவன் ஓவியம் வரைவான்.

என் கொங்கைகள் மீதுள்ள குங்குமக் குழம்பு அழியும் படி அவன் என்னிடம் ஒரு நாளாகிலும் வந்து தங்கினால் தான், என் உயிர்த் தங்கும் என்று சொல்லுங்கள்.

கொங்கை மேல் குங்குமத்தின்
குழம்பழியப் புகுந்து ஒருநாள்
தங்குமேல் என்னாவி
தங்குமென்று ரையீரே (எட்டாம் திருமொழி பாடல், 80)

கண்ணனின் இனிய வாயில் ஊறிய நீரைக் கொண்டு வந்து என் நாக்கு உலர்ந்து போகாதபடி பருகக் கொடுத்து என் களைப்பை நீக்குங்கள்.

ஆரா வமுதம் அனையான் தன்
அமுதவாயில் ஊறிய
நீர்தான் கொணர்ந்து புலராமே

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

பருக்கி யிளைப்பை நீக்கீரே (பதிமூன்றாம் திருமொழி பாடல், 127)

அவனுக்கென்றே வரையறுக்கப்பட்ட குறை தீரும்படி குற்றமற்ற என் முலைகளை என்றும் குமரனாக இருக்கும் கண்ணனுடைய அழகிய பருத்த தோள்களுடன் நன்றாக பொருந்தும் படி அமுக்கிக் கட்டுங்கள். (13-ஆம் திருமொழி பாடல், 13)

கண்ணனை நான் பார்த்ததால் ஒரு பயனும் கொள்ளாத என் கொங்கைகளை வேரோடும் பறித்தெடுத்து அவன் மார்பின் மீது வீசி எறிந்து என் கொடும் துயர் தீருவேன்.

கொள்ளும் பயனொன்றில்லாத
கொங்கைத்தன்னைக் கிழங்கோடும்
அள்ளிப் பறித்திட அவன் மார்பில்
எரிந்தென் அழலைத் தீர்வேனே (பதிமூன்றாம் திருமொழி பாடல், 131)

என் பருத்த முலைகளின் துன்பம் தீரும்படியாக இப்பிறவியில் கண்ணனுக்கு ஒப்பற்ற கூற்றேவல் செய்யாமல், இனிய பரமபதத்திற்குப் போய் செய்யும் தவத்தால் என்ன பெருமையுடையது. அவன் தன்னுடைய அழகிய திருமார்பில் என்னை அணைத்துக் கொண்டாலும் நன்று அல்லது என்னிடம் ஒரு நாள்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

உண்மை கூறி என் முகம் பார்த்து போய்வா என்று விடை கொடுத்தாலும் மிக நன்று.

கொம்மை முலைகள் இடர்தீரக்
கோவிந் தற்கோர் குற்றேவல்
இம்மைப் பிறவி செய்யாதே
இனிப் போய்ச் செய்யும் தவந்தானென்ன
(பதிமூன்றாம் திருமொழி பாடல், 132)

உயர்ந்த முத்துக்களாகிய செல்வத்தைப் பொழியும் கரிய மேகங்களே திருவேங்கட மலையில் நீலவண்ணனாக உள்ள திருமால் சொன்ன சொல் என்ன ஆயிற்று? காமமாகிய நெருப்பு என்னுள் புகுந்து கவ்விக்கொள்ள, அதனால் நள்ளிரவில் இங்கு துன்புற்று கிடக்கும் தான் கூடியவருக்கு இன்பம் தருவதாயினும், பிரிந்தாரைக் கொடுமைப்படுத்தும் தென்றலின் தாக்குதலுக்கு ஆளாக ஏனோ.

மாமுத்த நிதிசொரியும்
மாமுகில்காள் வேங்கடத்துச்
சாமத்தின நிறங்கொண்ட
தாளாளன வார்த்தையென்னே
காமத்தீ யுள புகுந்து
கதுவப்பட இடைக்கங்குல்
ஏமத்தோர் தென்றலிக்கிங்கு

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

இலக்காயநான் இருப்பேனோ (எட்டாம் திருமொழி பாடல், 75)

காமத் தீயுள் கதுவப்பட்டு இடைக்கங்குல் ஏமாத்தோர் தென்றலுக்கு இலக்காய் நானிருப்பேனே என்று தன் வருத்தம் அதிகமான நிலையில் தன் மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகளை ஆண்டாள் வெளிப்படுத்துகிறாள். காம தீயுள் கழுவப்பட்டு என்ற குறிப்பின் வழி ஆண்டாளுடைய மனமானது தன் எல்லையையும் கடந்து விட்டது. இது மரபு மீறலாகும்.

முடிவுரை

ஆண்கள் மடலேறலாம் என்றும், பெண்கள் மடல் ஏறக்கூடாது என்றும் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். கடலென்ன காமம் என்றாலும் பெண்கள் மடலேறக்கூடாது என்று திருக்குறள் கூறுகிறது. கடவுள் தலைவர் என்றால் பெண்கள் மடல் ஏறலாம் என்று பன்னிரு பாட்டியல் கூறுகிறது. பின் வந்த பாட்டியல் நூல்கள் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும், வழிமொழியவில்லை. திருமங்கையாழ்வார் இறைவன் மீது கொண்டுள்ள தீராத காதலையும் அவன் தன்னைக் காண வராததால் ஏற்பட்ட துன்பத்தையும், அவன் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தீராத ஆசையால் மடலேறத் துணிந்ததாக தனது சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் ஆகிய இரு நூல்களிலும்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

பாடியுள்ளார். பெருமானுடைய திருநாமங்கள் ஆயிரம் சொல்லிக் கூப்பிட்டுப் பெரும் தெருக்களிலே பெரிய அழகிய பனை மடல்களைக் கொண்டு மடலூர்வேன். ஊரார் என்னைப் பழித்தாலும் நான் ஊராமல் இருக்க மாட்டேன் என்று பாடுகிறார். எல்லோரும் இறைவனை அப்பனாகவும், அம்மையாகவும் பார்த்திருக்க ஆண்டாள் மட்டுமே தன் மணாளனாக ஆசைப்பட்டாள் பெண்கள் தம் காம இயல்பை, உள்ளத்து வேட்கையை வெளிப்படையாக சொல்லக்கூடாது என்பது சங்க மரபு. மரபை மீறி பெண்ணின் ஆழ்மன உணர்வுகளை அப்படியே வெளிப்படுத்திய பெண்ணின் முதல் பேச்சு ஆண்டாள் பேச்சு. காதல் வயப்பட்ட பெண் விரக தாபத்தில் பேசுவதாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடல் ஆண்டாளின் தனித்த மன உணர்வு புலம்பல்களைப் பதிவாகியுள்ளன. காதலாக மலர்ந்து காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியாக வெளிப்படுகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] இளம்பூரணர் உரை. *தொல்காப்பியம்-பொருளதிகாரம்.* திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை, 1953.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

[2] கமலக்கண்ணன் இரா.வ. *நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் மூலமும் விளக்கவுரையும்.* வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 2001.

[3] சீனிவாசன், ம. பெ. *திவ்வியப் பிரபந்த இலக்கிய வகைகள்.* மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம், 2001.

[4] விசுவநாதன், அ. *கலித்தொகை மூலமும் உரையும்.* நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்,சென்னை 2007.

[5] ஸ்ரீசந்திரன், ஜெ. *பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் தொகுதி 1, 2, 3*, தமிழ் நிலையம், சென்னை, 2007.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

தமிழரின் விளையாட்டுக்களில் புழங்குபொருள் பண்பாடு

பொன். கனகா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, வ. உ. சிதம்பரம் கல்லூரி, தூத்துக்குடி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முன்னுரை

மனிதனைப் பிற உயிர்களின் வாழ்வியலில் இருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவது அவர்கள் தங்களுக்கென தனித்துவமாகக் கொண்டிருக்கிற பண்பாட்டுக் கூறுகள் எனலாம். பண்பாட்டின் அமைப்பு அதன் இயக்கத்தில் அறியக்கூடியது. அதனுள் உள்ள ஆயிரமாயிரம் கூறுகள் அந்தந்தப் பண்பாட்டுக்கு உரியவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு அப்பண்பாட்டோடு பொருத்தப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் செயல்படும்முறை பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு வேறுபடுகின்றது. ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டை அறிந்துகொள்ள அச்சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், புழங்கு பொருட்கள் ஆகியன அடிப்படைக் கருவிகளாக அமைகின்றன. அந்த வகையில் சங்க கால மக்கள் பயன்படுத்திய விளையாட்டு சார்ந்த புழங்குப் பொருட்களை ஆராய்ந்து அவர்களின் விளையாட்டுப் பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்துவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

பண்பாடு

பண்பாடு என்பது ஒரு வாழ்வின் வழிமுறை. நமது சிந்தனை மற்றும் செயல் வடிவத்தின் முழு உருவமாகப் பண்பாடு பிரதிபலிக்கின்றது. சமூகவியல் அறிஞர்களின் கருத்தின்படி, பண்பாடு என்பது வாழ்க்கை முறை என்பதாகும். ஒவ்வொரு மனித சமுதாயத்திற்கும் ஒரு பண்பாடு உண்டு. ஒரு சமுதாயத்தில் வாழுகின்ற பெரும்பான்மை மக்களின் ஒருமித்த நடத்தைகளையும் எண்ணங்களையும் அது வெளிப்படுத்தும்.

> **பண்பாடு என்பது ஒரு முறைப்படியான நடத்தை முறைக்கு மக்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஓர் அமைப்பு அல்லது மன அளவிலான விதி எனக் கருத்தியலாளர் கருதுகின்றனர் (பண்பாட்டு மானிடவியல், ப. 153**

என்று பக்தவச்சல பாரதி குறிப்பிடுகிறார்.

பொருள்சார் பண்பாடு

பண்பாட்டினை பொருள்சார் பண்பாடு, பொருள்சாராப் பண்பாடு என்று பிரிப்பர். காலந்தோறும் மக்களால் தங்கள் பயன்பாட்டிற்காக உருவாக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்ட அனைத்துப் பொருட்களும் பொருள்சார் கூறுகள் எனப்படுகின்றன.

> **பொருள்சார் பண்பாட்டுக் கூறு என்பது கற்றுணர்ந்த நடத்தை முறையாலும் சரி, உற்பத்தி**

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

> **செய்யபட்ட பயப்படு பொருளாலும் சரி, அதனை எந்த அளவிற்குக் குறைத்துக் காணமுடியுமோ அந்த அளவிற்குக் குறைத்துக் காணக்கூடிய ஒன்றே (பண்பாட்டு மானிடவியல், ப. 164)**

என்று பக்தவச்சல பாரதி குறிப்பிடுகின்றார்.

புழங்குபொருட்கள்

புழங்குபொருள் என்பது மனிதனின் தேவைக்காக மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படும் அல்லது உபயோகப்படுத்தப்படும் பொருட்களைக் குறிப்பதாகும். பண்பாடும் புழங்குபொருட்களும் ஒன்றோறொன்று காணப்படுகின்றன.

> **பண்பாட்டின் கண்ணாடி புழங்குபொருட்கள் என்று கூறலாம். அந்த வகையில் ஒன்றையொன்று பரஸ்பரம் பிரதிபலிப்பவை (பண்பாட்டு மானிடவியல், ப. 245)**

என்று பண்பாட்டு மானிடவியலாளர் பக்தவச்சல பாரதி கூறுகின்றார். புழங்குபொருட்கள் மனிதனின் உணர்வுகள் வாழும் களமாக அமைந்து உருவகமாகவும் குறியீடாகவும் விளங்குகின்றன. புழங்குபொருட்கள் மனிதனின் உணர்வுகள், மதிப்பீடுகள், விழுமியங்கள் ஆகியவற்றை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதாக விளங்குகின்றது.

விளையாட்டு

பொழுதுபோக்கிற்காக சிறு சிறு

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

விளையாட்டுகளை ஆடிய மனிதன் அதன் பெருமைகளையும், விளையாடும் போது உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் அறிந்திருக்கக்கூடும். விளையாட்டு உடற்பயிற்சி செய்வது போன்றதாகும். அத்தகைய விளையாட்டுகள் சங்க காலத்திலும் நடைபெற்றன.

> **விளையாட்டை மன மகிழ்ச்சி ஊட்டும் செயல் என்பர். இவ்விளையாட்டு பொழுதுபோக்காக மட்டுமின்றி உடல் நலம் மனநலம் பேணுபவயாகவும் உள்ளன. விளையாட்டிலும் உடல் செயல்களின்றி உள்ளச் செயல்களும் இடம்பெறுகின்றன (நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு, ப. 246)**

என ஆய்வாளர் சு சக்திவேல் கூறுகின்றார்.

இலக்கியங்களில் விளையாட்டுகள் குறித்த பாடல்கள் அதிகமாக காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் விளையாட்டுக் குறிப்புகள் வரும் இடங்களில் பெரும்பாலும் உழைப்பிற்குப் பின் விளையாடல் நிகழ்ந்ததாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. விளை என்றால் விருப்பம் எனப் பொருள் கொண்டு விரும்பியாடும் விளையாட்டு என்று ஞா. தேவநேயப்பாவாணர் தெளிவாக விளக்குகின்றார். தொல்காப்பியத்தில் விளையாட்டு என்ற சொல்லுக்கு

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

இணையாக பண்ணை என்னும் சொல் சொல்லப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியர் உவகை என்னும் மெய்ப்பாடு தோன்றுவதற்குரிய நான்குவகைக் களன்களுள் விளையாட்டை ஒன்றாகக் குறிப்பிடுகின்றார். உயிர் வாழ்க்கைக்கு உடல்நலம் மிக முக்கியம் என்பதை,

உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தேன்
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே
(திருமந்திரம், பா. 724)

என்று திருமூலர் சுட்டிக்காட்டி உள்ளார். இவர் உடல்நலம் பேணும் வழிகளில் விளையாட்டும் ஒன்று என்கிறார். இந்நிலை உணர்ந்த பண்டைய மக்கள் தங்களின் வாழ்க்கையில் அவரவர் தன்மைகளுக்கேற்ப விளையாடி உள்ளனர்.

கழற்சிக்காய்

கழங்கு என்பதற்கு “கழற்சிக்காய், கழற்சி விளையாட்டு, வெறியாட்டு, ஆடல் வெறியாட்டாளன், சூது, வேலனாடல்” என்றும் கலங்காடுதல் என்பதற்கு “பெண்கள் ஆடும் கழற்சிக்காய் ஆட்டம்” என்றும் அகராதியில் பொருள் கூறுகின்றன. மகளிர் முத்துப்போன்று ஆர்ந்த மணலிடத்தில் பொன்னாலான கழல் ஏந்தி ஆடியதை, **முத்த வார்மணல் பொற்கழங்கு ஆடும் (பெரும்., பா. 335)** என்ற அடி உணர்த்துகின்றது.

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

செறி அரிச் சிலம்பின், குறுந் தொடி மகளிர்
பொலம் செய் கழங்கின் தெற்றி ஆடும் (புறம்., பா. 36:3-4)

என்ற பாடலடிகள் காற்சிலம்பும் வளையல்களும் அணிந்த மகளிர், பொருநையாற்று மணல்மேட்டில் பொன்னால் செய்த கழற்சிக் காய்களை வீசி விளையாடியதாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

புன்னை மரத்தடியில் வலம்புரிச்சங்கு ஈன்ற அழகிய முத்துக்களைக் கொண்டும் கழங்காடியுள்ளனர். சங்கப்பாடல்களில் குறிப்பிடப்படும் இச்செய்தியின் வாயிலாக பொன், முத்து ஆகியவற்றை கழங்குகளாகப் பயன்படுத்தி, பெண்கள் இவ்விளையாட்டை விளையாண்டுள்ளது அறியமுடிகிறது. இன்றைய காலகட்டத்தில் இவ்விளையாட்டு தட்டாங்கல் என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது.

கைபுனை வேழம்

இயற்கையாக வளர்ந்துள்ள மரங்களைக் கொண்டு சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டுப் பொருட்களைத் தயாரித்துள்ளனர். முத்தினை அரும்பாக வைத்து பவழம் பதித்துச் செய்த, கவளம் கொள்ளுதல் அறியாத கையாற் செய்த யானையைப் புரிபுனை பூங்கயிற்றால் இழுத்து விளையாடியுள்ளதை,

பவழம் புனைந்த பருதி சுமப்பு

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

கவழம் அறியா நின்கைபுனை வேழம்

புரிபுனை பூங்கயிற்றின் (கலி., பா. 8: 5-7)

என்ற பாடலடிகள் பதிவு செய்கிறது. இதன்வழி மரத்தினால் யானைப்பொம்மை செய்து விளையாடி உள்ளனர் என்பது அறிய முடிகிறது.

பாவை

பாவை என்பது பதுமையைக் குறிக்கும் விளையாட்டுப் பொருள்களில் ஒன்று. இப்பாவை ஆண் பெண் என்ற இருபால் உருவங்களில் அமைக்கப்பட்டதாகக் காணப்படும். இயற்கையில் கிடைத்த குரவ மலர் கொண்டு, பாவை செய்து பெண்கள் விளையாடியுள்ளனர். மணல், மலர், முத்து, சிற்பி, பொன் முதலியன பாவை செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. மண்ணால் ஆனது மண் பாவை என்றும், மரத்தால் ஆனது மரப்பாவை என்றும், மலர்களால் ஆனது மலர்ப்பாவை என்றும், பொன்னால் ஆனது பொற்பாவை என்றும், கோரைப்புல்லால் ஆனது பைஞ்சாய்ப்பாவை என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை,

… திணி மணல்

செய்வுறு பாவைக்குக் கொய் பூத்தைஇ (புறம்., பா. 243:1-2)

பைஞ்சாய்ப் பாவைக்கும் தனக்கும் (ஐங்., பா. 383:5)

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை (மது.கா., பா. 410)

என்ற பாடலடிகள் வழி அறிய முடிகிறது. மண், மரம் ஆகியவற்றால் செய்யப்படும் பாவைகளின் மேல் இயற்கையான பல வண்ணங்கள் பூசி, ஓவிய வேலைப்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. அவை சித்திரப்பாவை எனப்பட்டது.

பணைத்தோட் குறுமகள் பாவை தைஇயும்

பஞ்சாய்ப் பள்ளஞ் சூழ்ந்து மற்றிவள் (குறுந்., பா. 276: 12-13)

என்ற பாடலடிகள், இவ்விளையாட்டு மகளிருக்கு உரியதாய் இருந்ததை உணர்த்துகிறது.

தெற்றிப் பாவை திணி மணல் அயரும்

மென் தோள் மகளிர் நன்று புரப்ப (புறம்., பா. 283:12-13)

என்ற வரிகள் வழி மகளிர் பாவையை மணலில் வைத்து விளையாடியுள்ளனர் என அறிய முடிகிறது. **ஆக்கப் பொன்னிலும் அளவினியன்ற பாவையாகும் படுமுறை (பெருங்கதை, 1: 40)** என்று பெருங்கதை பொன்னால் செய்த பாவையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. செல்வரின் மனைகளிலும், அரசர் வாழ்விடங்களிலும் அழகுடைய பொற்பாவைகள் செய்து வைத்திருந்தனர்.

பாவை வைத்து சிறுமியர் விளையாடிய நாட்டுப்புற விளையாட்டாகிய பாவை

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

> **விளையாடுதல், பிறகு தைந்நீராடல் நோன்பாக வளர்ச்சி பெற்று இருக்கிறது (தமிழ் இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் நெறி, ப. 79)**

என்று ஆய்வறிஞர் கண்ணதாஸ் குறிப்பிடுகிறார். மண், மரம், பொன், புல் என அவரவர் வசதிக்கும் விருப்பிற்கும் ஏற்ப அனைத்திலும் பாவை செய்து விளையாண்டு உள்ளதும், அதில் கலை வேலைப்பாடுகள் செய்துள்ளதும் புலனாகிறது.

எந்திரப் பாவை

மகளிர் பாவை வைத்து விளையாடுதல் பழந்தமிழர் பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்றாக இருந்துள்ளது. மண்ணால் செய்யப்பட்ட பாவை, மரத்தால் செய்யப்பட்ட பாவை என்று பல வகைகளால் செய்யப்பட்ட பாவை இருந்ததைப் போல எந்திரத்தலான பாவையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை அறியப்படுகிறது. இந்த எந்திரப்பாவை தானே இயங்கும் தொழில்நுட்பத்துடன் அமைக்கப்பட்டிருந்ததை,

> **… நல் வினைப்**
> **பொறி அழி பாவையின் கலங்கி, நெடிது**
> **நினைந்து (நற்., பா. 308: 6-7)**

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றது. இதில் நன்கு வேலைப்பாடுடன் அமைந்த, தானே இயங்கும் எந்திரப்பாவை அதிலிருந்த எந்திரம் பழுதுபட்டதால்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

இயங்காமல் கிடந்தது என உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. சங்ககால மக்கள் அக்காலத்திலேயே தொழில்நுட்ப அறிவுடன் விளங்கியுள்ளனர் என்பது எந்திரப்பாவை பயன்பாடுவழி அறியப்படுகிறது.

பந்து

வீட்டின் முற்றம், வெளிப்புறம், மாடம், மணல் பரப்பிய பகுதி ஆகிய இடங்களில் பந்தாட்டம் விளையாடப்பட்டுள்ளது. பந்துகள் பல நிறங்களில் வேலைப்பாடுடன் அமைந்திருந்ததை,

> **வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்க (திருமு., பா. 68)**
>
> **வரி புனை பந்தொடு வைஇய செல்வோள் (நற்., பா. 12:6)**
>
> **வான் தோய் மாடத்து வரி பந்து அசைஇ (பெரும்., பா.. 333)**

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பந்தாட்டம் மகளிர் ஒருவராகவோ, பலர் கூடியோ விளையாடுபவர்களின் பருவத்துடிப்பிற்கு ஏற்ப துடிப்புடன் ஆடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஆடும்போது பாடலோடு கூடிய ஆட்டமும் இடம்பெற்றுள்ளது. இதனால் சந்தம் நிறைந்த இசைத்தன்மை கொண்டதாக பந்தாட்டப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறு பாடும் சந்த இசைப்பாடலை கந்துவரி என்று சிலப்பதிகாரம்

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

(காதை 29) சுட்டுகிறது. சீவக சிந்தாமணியிலும் பந்து ஆடும் சந்தப்பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். (இலம்பகம். 8)

தொண்டைநாட்டுத் துறைமுக நகரங்களில் வாழும் மகளிர் தமது வீட்டின் மேல்மாடத்தில் பந்தடித்து விளையாடியதை,

......உயர் நிலை

வான் தோய் மாடத்து வரி பந்து அசைஇ (பெரும். வ. 333)

என்ற பாடல் வரி எடுத்தியம்புகிறது.

வரிப்பந்து, வரியணி பந்து என்று இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. நூல் தவிர துணி, ரப்பர் முதலியவற்றாலும் பந்துகள் செய்யப்பட்டன. பந்துகளை எரிந்தும் உதைத்தும் போட்டு பிடித்தும் விளையாடியுள்ளனர். பழங்காலத்தில் மகளிர் மட்டும் ஆடுவதாக இருந்த பந்தாட்டம் இன்று ஆண் பெண் இருவரும் ஆடும் ஆட்டமாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

வட்டு

தரையின் மேல் கிழிக்கப்பட்ட கட்டத்தில் அல்லது அரங்கத்தில் நெல்லிவட்டைப் போட்டு ஒரு கட்டத்திலிருந்து மறுகட்டத்திற்குத் தாவி விளையாடுவது வட்டாட்டம் ஆகும். குறிப்பிட்ட இடத்தை முதலில் அடைந்தவர்களே வெற்றி பெற்றவர்கள் ஆவர்.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

பொரி அரை வேம்பின் புள்ளி நீழல்
கட்டளை அன்ன இட்டு அரங்கு இழைத்து,
கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லி வட்டு ஆடும் (நற்.பா. 3: 2-4)

என்ற பாடலடிகள் பாலைநில வேப்பமர நிழலில் ஆடுகளத்தை அமைத்து நெல்லிக்காய்களை வட்டாகக் கொண்டு விளையாட்டை ஆடியமையை எடுத்துரைக்கிறது. மேற்கண்ட சங்கப்பாடல்வழி நெல்லிக்காய்களை பழங்கால மக்கள் வட்டுகளாகப் பயன் படுத்தியுள்ளது புலப்படுகின்றது. இவ்விளையாட்டை **"பாண்டில் என்றும் பாண்டி என்றும் சுட்டுவர். இது தள்ளுகின்ற பொருளுக்கேற்ப சில்லி, முத்து, மாங்கொட்டை என கிராமப்புறங்களில் இன்று வழங்கப்படுகிறது" (தமிழர் பண்பாட்டு விளையாட்டுகள், ப. 30)** என்ற ஆய்வறிஞர் அ.பிச்சை குறிப்பிடுகிறார்.

கிலுகிலுப்பை

கிளிஞ்சலின் உள்ளே முத்துக்களையிட்டு ஓசை உண்டாக்குவது கிலுகிலுப்பை என்னும் விளையாட்டு ஆகும். மந்தி உமணரின் குழந்தைகளுடன் விளையாடியதை,

மகாஅர் அன்ன மந்தி, மடவோர்....
உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியர் ஈன்ற

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

கிளர் பூண் புதல்வரொடு, கிலுகிலி ஆடும்"
(சிறுபா. வ. 56, 60-61)

என்ற *சிறுபாணாற்றுப்படை* பாடல் விவரிக்கின்றது. இதன்மூலம் குரங்கினை மக்கள் தம் குழந்தையாகப் பாவித்தமையும், குரங்கு குழந்தைக்கு விளையாட்டுத் தோழனாக இருந்துள்ளதும் உணர முடிகிறது.

ஊஞ்சல்

மரம் போன்ற ஏதேனும் உயர்ந்த இடத்தில் கயிற்றைக்கட்டி, அந்தக் கயிற்றில் ஊஞ்சல் ஆடுவது ஒருவித விளையாட்டாக இருந்துள்ளது.

ஒண் தொடி மகளிர்க்கு ஊசலாக
ஆடு சினை ஒழித்த கோடு இணர் கஞலிய" (அகம். பா. 368: 4-5)

வளையல் அணிந்த மகளிர் தினைப்புனம் காவல் காத்திருந்தனர். அங்கு கிளைகள் வெட்டப்பட்ட வேங்கை மரத்தில் உள்ள கொம்பில் கயிற்றைக்கட்டி ஊசல் ஆடினார்கள் என்று இப்பாடல் உரைப்பதன் வழி சங்க காலத்தில் மகளிர் ஊஞ்சலாடும் வழக்கம் இருந்துள்ளது அறிய முடிகிறது.

ஊஞ்சல் விளையாட்டு அனைவராலும் விரும்பப்படும் ஒன்றாயினும், மகளிருக்கே உரிய ஒன்றாக தொன்றுதொட்டு இருந்து வந்துள்ளது. இன்றைய

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

சூழலிலும் இவ்விளையாட்டு மகிழ்விற்குரிய ஒன்றாக சிறப்புடன் திகழ்கிறது.

சிறுதேர்

குழந்தைகள் நடைபழகுவதற்கு தேரினை உருட்டி விளையாடினர். தேரானது தச்சரால் செய்யப்பட்டது. இது சிறுகுதிரைகள் உடையதாகவும், கையால் உருட்டும்படி மூன்று உருளை உடையதாகவும் செய்யப்பட்டுள்ளது. சிறுவர்கள் தம் கையால் இழுத்துச் சென்று விளையாடி உள்ளனர். இதனை

பொற்கால் புதல்வர் புரவி இன்று உருட்டும்,
முக்கால் சிறு தேர் முன்வழி விலக்கும்” (பட்டி.வ.24-25)

என்னும் பாடலடிகள் வழி அறிய முடிகிறது.

பெரிய மடலை உடைய பனையின் குரும்பையை உருள் தேராக்கி, கொடியால் கட்டி இழுத்து விளையாடும் பிள்ளைகள் இருந்துள்ளனர். இவர்களுக்கு மத்தியில் பெரிய மணி பொருந்திய திண்ணிய தேரினை இழுத்துச் செல்வந்தர்களின் குழந்தைகள் விளையாடிள்ளனர். இதனை,

பெரு மடற் பெண்ணைப் பிணர்த் தோட்டுப் பைங் குரும்பைக்
குட வாய்க் கொடிப் பின்னல் வாங்கி, தளரும்

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

பெரு மணித் திண் தேர்க் குறுமக்கள் நாப்பண்
(கலி.பா. 83: 8-10)

என்ற வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

இதன்வழி, அவரவர் வசதிக்கேற்ப பனைக் குரும்பை, மரம், ஆகியவற்றால் இந்த சிறுதேரினைச் செய்து சிறுவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளது புலப்படுகின்றது. சிறுதேர் சிறுவர்களின் விளையாட்டுப் புழங்குபொருளாக இருந்துள்ளது அறியலாகிறது.

முடிவுரை

பாவை, பந்து, வட்டு, கழற்சிக்காய், வேழம் பொம்மைகள், ஊஞ்சல், சிறுதேர் ஆகியன பழங்கால விளையாட்டில் புழங்கு பொருட்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது அறியப்படுகின்றது. சங்க கால மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கைமுறையில் சோர்வினைப் போக்கும் பொருட்டு, தங்களுக்கு எளிதாக கிடைக்கின்ற மரம், மண், பொன், முத்து, மலர், கோரைப்புல், கிளிஞ்சல், நெல்லிக்காய்கள், துணிகள் ஆகிய பொருட்களைப் பயன்படுத்தி விளையாண்டுள்ளது புலப்படுகின்றது. சங்ககால விளையாட்டுகளை ஆராயுமிடத்து ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்களே மிகுதியாக விளையாடும் பண்பாடு இருந்துள்ளது அறியமுடிகின்றது. உடலுக்கும் மனதிற்கும் வலுவூட்டும் வகையில் விளையாண்டுள்ளனர். பணம் பொருள் என்று பொருளாதாரத்தின் பின்னர்

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

ஓடிக்கொண்டிருக்கும் இன்றைய காலச் சமூகத்திற்கு, கிடைப்பதைக் கொண்டு இன்பமாக ஆரோக்கியமாக விளையாண்டு வாழ்ந்த சங்ககால மக்களின் பண்பாடு பாடமாகத் திகழ்கிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

[1] கண்ணதாஸ், பெ. *தமிழ் இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் நெறி*. பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை – 625 001.

[2] சக்திவேல், சு. *நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு*. மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை – 17.

[3] சுப்பிரமணியன், ச, வே. *சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும் - 3 தொகுதிகள்*. மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை – 17.

[4] பக்தவச்சல பாரதி. *பண்பாட்டு மானிடவியல்*. சிதம்பரம்- 608001, மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.

[5] பிச்சை, அ. *தமிழர் பண்பாட்டில் விளையாட்டுக்கள்*. தமிழ் புத்தகாலயம், சென்னை – 17. .

[6] மறைமலையடிகள், இராகவையங்கார், புலியூர்க்கேசிகன், கந்தையா. *பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்*. ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை – 17.

[7] ஸ்ரீனிவாசன், சாது சு, முனைவர். *திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம்*. ஸ்ரீ இந்து பதிப்பகம், சென்னை – 35.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

புறநானூற்றில் நடுகல் வழிபாடு

முனைவர் இரா. ஜெய்சங்கர், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், சங்க இலக்கியத்திற்கு தனிச்சிறப்புண்டு. அவற்றுள் புறநானூறு சங்ககால மக்களின் புறவாழ்வினை விவரிக்கக்கூடிய செவ்வியல் நூல்களில் மிகச்சிறந்த நூலாகும். இந்நூலில் சங்ககால மக்களின் வீரம், கொடை, கல்வி, நிலையாமை போன்ற சிந்தனைகள் மிகஅழுத்தமாக பதிவு செய்யபட்டுள்ளது. உலக அறிஞர் பெருமக்களால், புறநானூறு காலகட்டத்தை வீரயுகக்காலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வீரத்தினை உயர்வாக கருதிய நிலை, அவ்வீரத்தினை சிறப்பிக்கும் அல்லது பெருமைப்படுத்தும் விதமாக நடுகல் எடுக்கும் வழக்கம் உருவான சூழல், காலப்போக்கில் அவை சிறு தெய்வ வழிபாடாக மாறியச் சூழல், ஆகியவற்றை விவரிப்பது இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது. மேலும் சமூகவியல் சிந்தனையாளர்களான பியர்பூர்த்தியு, தி.சு.நடராசன், சீனிவாசன், பாக்கியலட்சுமி ஆகியோரின் சிந்தனையுடன் ஒப்புநோக்கி விவரிக்க முனைவதால்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

இவ்வாய்க் கட்டுரையில் விளக்கமுறை மற்றும் ஒப்பிட்டு முறைத்திறனாய்வு பின்பற்றலாகிறது.

நடுகல் தோற்றம்

சங்ககால மக்கள், திணைசார்ந்த வாழ்வியல் முறையைப் பின்பற்றியும், இனக்குழுக்களாகவும் வாழ்ந்துள்ளனர். இச்சூழலில் அவர்களுடையப் பொருளாதாரத்தின் மையப்புள்ளியாக அவர்கள் வாழ்ந் நிலம்மும், செய்ததொழிலும், வளர்த்த ஆடு, மாடுகளும் இருந்துள்ளன. குறிப்பாக முல்லை நில மக்களின் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையாக மாடுகள் இருந்துள்ளன. இனக்குழுக்களாக வாழ்ந்த இவர்களிடம் ஆநிரை கவர்தல், ஆநிரை மீட்டல் ஆகிய செயல்பாடுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. ஒரு இனக்குழுவினர், மற்றொரு இனக்குழுவினரின் ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வருதலும், அதை மீட்பதற்கு எதிர்தரப்புக் குழுவினர் செயல்படுதலும் (ஆநிரை மீட்டல்), இவ்விரு குழுவினர்களுக்கிடையே சண்டை (அ) போர் நடைப்பெற்று இருப்பதைத் தொல்காப்பியம் மற்றும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது. ஆநிரை மீட்கும் போரில், வீரமரணம் அடைந்தவர்களின் வீரத்தைப் போற்றும் விதமாக, அவர்களைப் புதைக்கும் இடத்தில் கல்நட்டு வழிபட்டனர். அவை நடுகல்லென அழைக்கப்பட்டு காலப்போக்கில் நடுகல் வழிபாடாக

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

மற்றம் அடைந்திருப்பதை புறநானூற்றுப் பாடல்வழி அறியமுடிகிறது.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஒவ்வொரு விதமான விழுமியங்கள் போற்றத் தக்கனவாக இருக்கும். அதற்குத் தக்கவாறு கதையிலும் பாத்திரங்களின் பண்புகளிலும் மாற்றங்கள் தோன்றும் (திரெளபதியின் உருமாற்றம், ,ப.46) இச்சிந்தனைக்கு ஏற்ப, சங்க காலத்தில் நடுகல்வழிபாடு பண்டையத் தமிழரின் போற்றத்தக்க விழுமியங்களாக இருந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மேலும், அவை ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மாற்றம் பெற்றிருப்பதை அறியமுடிகிறது. வழிபாடு என்னும் சொல் வழிபடு என்ற வேர்ச்சொல்லில் இருந்து பிறந்ததாகும். குடும்ப வழிபாடு, குலதெய்வ வழிபாடு இரண்டும் ஒன்றே ஆகும். வழி வழியாக் குடும்பத்தார் வணங்கி வரும் வழிபாடு குலதெய்வ வழிபாடாகும். இறைவழிபாட்டில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவது மலர் வழிபாடு ஆகும் (திருஞானசம்பந்தர் காட்டும் வழிபாடுப.45). இக்கருதியல் மூலம் நடுகல் வழிபாட்டிற்கும், இறைவழிபாட்டிற்கும் நிறைய ஒற்றுமையிருப்பதை அறியமுடிகிறது.

நடுகல் எடுப்பதற்குக் காரணம்

சங்ககாலம் ஒரு வீரயுககாலமென கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோர்களால் அறியப்படுகிறது.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

அந்தவகையில் சங்ககால மக்கள், தங்கள் இனத்திற்காகப் போராடி உயிர்த்தியாகம் செய்யும் தலைவனின் வீரத்தை உயர்வாகப் போற்றியுள்ளனர். அத்தலைவனின் வீரத்தைச் சிறப்பிக்கும் விதமாக நடுகல் எடுக்கும் வழக்கம் தோன்றியுள்ளது. காலப்போக்கில் நாடு பிடிப்பதற்கு இனகுழுக்களுக்கிடையே நடைபெற்றப் போரில் வீரமரணம் அடைந்த வீரர்களுக்கும் நடுகல் எடுக்கும் வழக்கம் தோன்றியுள்ளது.

போர்க்களத்தில் வீரமரணம் அடைந்த வீரர்களின் ஆவி சில நாட்களுக்கு உலகில் உலாவும் என்றும், அது சாவு சடங்குகள் கழிந்தப் பின்பு, வேறு உலகிற்குச் செல்வதாக பழந்தமிழர் நம்பியுள்ளனர். மேலும் சாவு சடங்கு செய்வதற்கு முன்பு நடுகல் நட்டு சடங்கு செய்தால் ஆவியின் ஒரு பகுதி அங்கு தங்கும் என நம்பியுள்ளனர். விழாக்காலங்களில் பழம் பிறப்புணர்வுடைய இவ்ஆவிகள் இக்கல்லுக்கு (நடுகல்) வருமென நம்பியுள்ளனர். மேலும் வீரர்கள் போர்க்களம் செல்லும் பொழுது நடுகற்களை வாழ்த்தி பலி கொடுத்து சென்றுள்ளனர். இதனால் வீரர்களின் நடுகல்லில் அடங்கியுள்ள ஆவியானது தங்களுடன் துணையாக வருமெனநம்பியுள்ளனர் (தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும், ப. 249). நடுகல் வழிபாடு குறித்த இவ்விளக்கமானது, பண்டையத் தமிழரிடம் நடுகல்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

வழிபாடு உருவான சூழல், அதற்கானப் பின்னணியைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

காட்சி, கால்கோள், நீர்ப்படை, நடுகல்,
சீர்த்தகு இறப்பின் பெரும்படை வாழ்த்தலென்று
இருமூன்று வகை கல்லொடு புணரச்.
(தொல்.பொரு.நூ. 1006, ப. 378)

இந்நூற்பாவில், நடுகல்லைத் தேர்வுசெய்தல். பின்னர், அதனை புனிதநீரில் தூய்மைப்படுத்துதல், பின்பு வீரனின் உருவம் மற்றும் புகழைக் கல்லில் பொறித்தல், நெய் தடவி, மலரினால் வழிபாடு செய்தல் குறித்து தொல்காப்பியர் இலக்கணம் வகுத்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதற்குச் சான்றாக; மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார் பாடலில், போரில் சண்டையிட்டு இறந்த வீரனுக்கு நடுகல் நடப்பட்டு, ஒவ்வொரு நாளும் விடியற்காலைப் பொழுதில், அந்நடுகல்லை புனிதநீராட்டி, விளக்கேற்றி, மாலை சூட்டி, வழிபாடு செய்யப்பட்டு இருப்பதை அறியமுடிகிறது.

புடைப்பு கல்லின் நாட்பலி யூட்டி
நன்னீர் ஆட்டி நெய்ந்நறைக் கொளிஇய (புறம். 329: 3-4, ப. 422)

மலை, கடல், ஞாயிறு, திங்கள் போன்ற இயற்கையை வழிப்பட்ட பழந்தமிழர்கள், வீரத்தைப் பாராட்டும்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

விதமாகவும், இறந்த வீரர்களுக்கு நன்றிகடன் செலுத்தும் விதமாகவும் நடுகல் வழிபாட்டை உருவாக்கியுள்ளனர். வீரத்தைப் பாராட்டுவதற்கு தோன்றிய நடுகல் வழிபாடு, காலப்போக்கில் மனிதனின் பிற பண்புகளையும், சிறப்பு மிக்க இயல்புகளையும், பாராட்டும் விதமாக அவர்களின் இறப்பிற்குப்பின்பு, அவர்களது நினைவாக நடுகல் வழிபாடு வளர்ச்சிப் பெற்றிருப்பதை. சமுகவியல் அறிஞர்களான வானமாமலை, கைலாசபதி, தி. சு. நடராசன், பக்தவத்சலபாரதி ஆகியோர் விவரித்துள்ளனர். மேலும், சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு வழக்கமும் எவ்வகையான கோட்பாட்டின் (principle) மீது அல்லது கருத்தாக்கத்தின் (concept) மீது எழுந்துள்ளதோ அக்கோட்பாடு ஒரு மரபுசார் சட்டமாக அம்மக்களிடம் வழங்கப்படும் என்கிறார் ஆர்ச்சர் (பண்பாட்டு மானிடவியல், ப. 566). இக்கூற்றுக்கிணங்க நடுகல்வழிபாடு பண்டையத்தமிழர் வாழ்வில் மரபுசார் சட்டமாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு இருப்பதைப் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் காணமுடிகிறது.

நடுகற்குரியோர்

பழந்தமிழர் இன குழுக்களாக வாழ்ந்த சூழலில், இரு இன குழுக்களுக்கிடையே சண்டை உருவாவதற்கு ஆநிரை கவர்தல் காரணமாக இருந்திருப்பதைக் காணப்படுகிறது. ஆநிரை மீட்போர், போரில் வீரமரணம்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

எய்துவோர், வடக்கிருந்தோர், பத்தினிப்பெண்டிர் ஆகியோருக்கு நடுகல் வழிபாடு செய்திருப்பதை பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வழி அறியமுடிகிறது. சான்றாக, புறநானூற்றில் வடமோதங்கிழார் பாடல் ஆநிரை மீட்க நடந்த போரில் வென்று, உயிர்நீத்த வீரனின் புகழையும், அவன் நடுகல்லாகிப் புகழ்பெற்றதையும், பாணன் ஒருவனுக்கு எடுத்துச் சொல்வதாக அமைகிறது.

மடம்சால் மஞ்ஞை அணிமயிர் சூட்டி
இடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்
படம்செய் பந்தர்க் கல்மிசை அதுவே (புறம். 260: 26-28, ப. 352)

இப்பாடலில், நடுகல்லிற்கு மயிர்ப்பீலி சூட்டி வழிபடுகின்ற மரபும், அவ்நடுகல்லின் மேல் பந்தல் அமைத்து நிழல் உருவாக்கியத் தகவலும் தெரியவருகிறது. மாங்குடிக்கிழார் பாடிய மற்றொருப் பாடலில், தன்னுடன் எதிர்த்துப் போரிட்ட வீரனையும் அவனுடைய யானையையும் வீழ்த்தி, தானும் இறந்த வீரனுக்கு நடுகல் உருவாக்கி, அதில் அவ்வீரனின் பெயரும், புகழும் எழுதி, நெல், பூத்தூவி அக்கல்லைக் கடவுளாக வழிப்பட்யிருப்பதை அறியமுடிகிறது. பண்பாட்டின் கண்ணாடி புழங்கு பொருட்கள், மொழியின் கண் வெளிப்படும் ஒவ்வொரு சொல்லுங்கூட ஒரு பண்பாட்டு வரலாற்றைத் தாங்கி நிற்கிறது(தமிழர்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

மானிடவியல், ப.12). இக்கருத்தியலுக்கு வலுசேர்க்கும் விதமாக மாங்குடிக்கிழார் பாடலில், குரவம்,குருந்தம், முல்லை, வரகு, தினை, கொள், அவரை, நெல், துடியன், பாணன், கடம்பன் ஆகியப் புழங்கு பொருட்களும், பெயர்களும் நடுகல் வழிபாட்டின் சிறப்பைத் தாங்கிநிற்பதைக் காணமுடிகிறது.

ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்னு விலங்கி
ஒளிறு ஏந்து மருப்பின் களிறு எறிந்து –
வீழ்ந்தெனக்
கல்லே பரவின் அல்லது
நெல் உகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே (புறம். 335: 8-11, ப. 429)

இப்பாடலைப் போன்று புறநானூற்றில் நடுகல் வழிபாடு குறித்த தகவல்கள் பல பாடல்களில் இடம்பெறுவதைக் காண முடிகிறது. இலக்கியம் என்பது சமுதாயதின் புலப்பாடு) Literature is the expression of Society) என்பது ஒப்பிலக்கிய அறிகர் ஹரிலெவின் கூற்று (திறனாய்வுக் கலை, ப. 95). இக்கருத்தியலானது, சங்க கால மக்களின் நன்றிமறவாமை, முன்னோர்களின் தியாகத்தை மதிக்கும் கடமை உணர்வு ஆகியச் சமூக புலப்பாட்டுக்கு வலுசேர்க்கும் விதமாக அமைத்துள்ளது. மேலும், சங்ககால மக்கள் சிறந்த ஆளுமைகளாகத் திகழ்ந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

வடக்கிருந்தார் நடுகற்கள்

பழந்தமிழர் வாழ்வில் வீரத்தை பாராட்டுவதற்குத் தோன்றிய நடுகல் வழிபாடு, காலப்போக்கில் மனிதனின் பிற பண்புகளை பாராட்டும் வழக்கத்திற்கும் நடுகல் உருவாக்கி, வழிபடும் வழக்கம் மக்களிடம் உருவாகியிருப்பதைப் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் காணமுடிகிறது. தன் நிலையிலிருந்து தாழ்வு ஏற்படும்போதும், போர்களத்தில் புறப்புண் எய்தி, அதற்காக வருத்தம் ஏற்படும் சூழலிலும், மான உணர்ச்சி ஏற்படும் சூழலிலும், நட்பு சூழலிலும் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தலுக்குரிய காரணமாக இருக்கிறது (தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும், ப. 246). இவரின் கருத்தியலானது சங்ககாலத் தமிழரின் நடுகல் வழிபாட்டின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றத்தை உறுதிப்படுத்தருகிறது. சான்றாக, புறம். 66, ஆம் பாடலில், புலவர் வெண்ணிக் குயத்தியார், கரிகால் பெருவளத்தானுக்கும், சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனுக்கும் இடையே வெண்ணிப் பறந்தலை என்னும் இடத்தில் நடைப்பெற்றப் போரில், சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் புறப்புண் பட்டதற்காக நாணி, வாளைக் கைக்கொண்டு வடக்கிருந்து உயிர்விட்டமையை அறியமுடிகிறது.

கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை
மிகப் புகழ் உலகம் எய்திப்

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

புறப்புண் நாணி வடக்கிருந் தோனே! (புறம். 66: 6-8, ப. 108).

இப்பாடலில் இனக்குழுக்கள் அரசாங்கமாக உருவாக்கம் பெற்றச் சூழலில், போரில் விழுப்புண் ஏற்பட்டு இறந்தவர்களுக்கும், புறப்புண் எய்தியமையை அவமானமாகக் கருதி வடக்கிருந்து உயிர் விட்டவர்களுக்கும் நடுகல் எடுக்கப்பட்டு வழிபாடு செய்திருப்பதை அறிய முடிகிறது. மேலும், புறம் 213, 214, 215, 216, 217, 220, 221,222, 223 ஆகியப் பாடல்களில் கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தமையை எயிற்றியனார் (213), பிசிராந்தையார் (214, 215, 216) பொத்தியார் (217, 220, 222, 223) ஆகியப் புலவர்கள் பதிவு செய்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. தன்பிள்ளைகளே, தன்னை எதிர்த்துப் போரிட நேர்ந்ததை எண்ணி வருந்திய கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து உயிர்விடத் துணிந்தபோது, அவரது உள்ளம் கவர்ந்த நண்பர் பிசிராந்தையார் வருவார் என்று கூறி, அவர் அருகில் ஓர் இடம் ஒதுக்கச் சொல்கிறார், அவ்வாறே பிசிராந்தையார் வருகைதந்து உயிர்துறக்கிறார். மேற்காணும்பாடல்களில் கோப்பெருஞ்சோழனின் மான உணர்ச்சியும், எயிற்றியனார், பிசிராந்தையார், பொத்தியார் ஆகியப் புலவர்கள் கோப்பெருஞ்சோழன் மீது கொண்டுயிருந்த நட்பின் சிறப்பும் பிற உலக இலக்கியங்களில் காண

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

இயலாத வாழ்வியல் நெறியாக அமைவதைக் காணமுடிகிறது. மேலும், உயிரைவிட மானம் பெரிது என்ற நிலைப்பாடு உடையவர்களாகப் பண்டையத் தமிழர்கள் வாழ்ந்திருப்பத்தை அறியமுடிகிறது.

காதல் கிழமையும் உடையன் அதன்தலை
இன்னதோர் காலை நில்லலன்
இன்னே வருகுவன் ஒழிக்க அவற்கு இடமே (புறம். 216: 10-12, ப. 302)

மற்றொருப்பாடலில், மனைவி கருவுற்றிருக்கும் நிலையில், தன்னோடு வடக்கிருக்க வந்தப் புலவர் பொத்தியாரைத் திருப்பி அனுப்பி, உன் அன்பு மனைவி நல்ல புதல்வனைப் பெற்றெடுத்தப்பின் என்னோடு வடக்கிருக்க வா என்று கோப்பெருஞ்சோழன் அனுப்புதலைக் காணமுடிகிறது. இச்செயல்பாடானது கோப்பெருஞ்சோழனின் சுயநலமில்லா தூய நட்பின் ஆழத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. **“புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாஎன” (புறம். 222:3, ப. 309)** கோப்பெருஞ்சோழனின் வேண்டுகோளின்படி, மகன் பிறந்தப்பின்பு, பொத்தியார், கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து உயிர்விட்ட இடத்தில் தானும் வடக்கிருந்து உயிர்விடுவிடுகிறார். இச்செயலானது மனித வாழ்வின் பல பரிமாணங்களையும், அவற்றிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பல்வேறு சிறப்புக் கூறுகளையும்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

புலப்படுத்துகிறது. கோப்பெருஞ்சோழனின் மான உணர்வும், கோப்பெருஞ்சோழன் புலவர்களோடு கொண்ட தூயநட்பும், புலவர்களின் தியாகமும் இன்றளவும் மக்களால் வணங்கப்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகிறது. இவர்களுடைய வீரம், தியாகம், நற்குணங்கள் ஆகியவைச் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு மட்டும் அல்லாமல், ஒட்டுமொத்த மனித சமூகத்திற்கும் முன்மாதிரியாக திகழ்வதைக் காணமுடிகிறது. உறவில் நெருக்கம் என்பது உணர்வுகள், நடத்தை இரண்டையும் உள்ளடக்கியது. அதிக நெருக்கத்தை உணர்ந்தவர்கள் நீண்ட கால உறைவினைக் கொண்டுள்ளனர் (புறநானூறுக் காட்டும் உறவு நிலைச் சிக்கல்கள், ப. 119). இக்கருத்தியலானது கோப்பெருஞ்சோழன் மற்றும் புலவர்களுக்கிடையில் நிலவிய புனிதமான நட்பிற்கு வலுசேர்க்கும் விதமாக அமைகிறது. மேலும் அவர்களின் நட்பிற்கு ஒத்த உணர்வே அடிப்படைக் காரணம் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

புறம். 105-111, 113-120, 236, ஆகியப் பாடல்கள், பறம்புமலையை ஆட்சிசெய்த பாரியின் உற்ற நண்பர் கபிலர் பாடியது. இப்பாடல்களில் கபிலர் பாரியின் ஆட்சி சிறப்பு, வீரம், கொடை, பறம்பு மலையின் பேரழகு, பாரி மூவேந்தர்களை எதிர்கொண்ட விதம் ஆகியவற்றைச் சொல்லோவியமாகப் பதிவு செய்திருப்பதைக்

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

காணமுடிகிறது. கபிலரின் அப்பழுக்கற்ற புலமை, பாரியின் மீது அவர் கொண்டிருந்த புனிதமான நட்பு ஆகியவை, கபிலர் வடக்கிருந்து உயிர் துறத்தலில் காணமுடிகிறது.

இடையில் காட்சி நின்னோடு
உடன் உறைவு ஆக்குக உயர்ந்த பாலே (புறம்.
236, 11-12, ப. 326)

பாரியின் மீது கொண்ட நட்பிற்காக, கபிலர் தன் உயிரைத்துறக்கும் நிலைக்குச் சென்றிருப்பதை மேற்காணும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது. திருக்கோவிலூரில் ஆற்றின் நடுவே கபிலர் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்த குன்று, இன்றளவும் கபிலர்க்குன்று என்று அழைக்கப்படுகிறது. கபிலர் பெயரில் வழிபாட்டு மன்றம் உருவாக்கப்பட்டு, கபிலரைத் தெய்வத்திற்கு இணையாக மக்கள் வழிபாடு செய்து வருவதை இன்றளவும் காணமுடிகிறது.

செயற்கு அரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கு அரிய யாவுள காப்பு (குறள், 781)

இக்குறலின் இலக்கணத்திற்கு ஏற்ப, கோப்பெருஞ் சோழன், புலவர்களிடம் கொண்ட நட்பும், கபிலர் - பாரியிடம் கொண்ட நட்பும் அமைந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. மேலும் இவர்களுடைய ஆளுமையானது நம்பிக்கை, நேர்மை, ஒழுக்கம், உண்மை, கடமை

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

உணர்வு, சுயக் கட்டுப்பாடு ஆகிய பண்புகளை தன்னகத்தே கொண்டதாக அமைவதைக் காணமுடிகிறது. ஓர் இலக்கியப் படைப்பு என்பது படைப்பாளனின் உள்ளத்தையும் மூளையையும் ஒட்டியது. மேலும் அவர்களது உணர்ச்சியையும் அறிவையும் பொறுத்து தனிப்பட்ட அனுபவமாக அவனது படைப்பில் பதிவு செய்யப்படுகிறது (பத்துப்பாட்டில் ஆளுமை வளர்ச்சி, ப. 71). இக்கருதியலுக்கு ஏற்ப, புறம். 105-111, 113-120, 236, ஆகியப் பாடல்களில் கபிலரின் உள்ளத்து உணர்ச்சியும் அனுபவ அறிவும் பிரதிபலிப்பதைக் காணமுடிகிறது.

பழந்தமிழர்களிடையே நிலவிய நடுகல் வழிபாடானது காலப்போக்கில் வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வங்களாக மாற்றம் பெற்யிருப்பதைக் காண முடிகிறது. முதலாளித்துவ சமுதாயம் வளர வளர மனிதருக்கு இடையிலான உறவுகளை விட மனிதருக்கும் பொருட்களுக்கும் இடையேயுள்ள உறவே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இந்த உடமை உறவு மனித உறவை நிர்ணயிக்கிறது (தமிழ் நாவல் இலக்கியம், ப-132). இக்கூற்றானது தற்கால உறவின், நட்பின் சுயநலத்தைச் சுட்டிக்காட்டி பழந்தமிழர்களிடையே நிலவிய உறவின், நட்பின் தனித்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள வழிவகுக்கிறது.

நடுகல் வழிபாடும் நம்பிக்கையும்

புறம்.306 - ஆம் பாடல், அள்ளூர் நன்முல்லையார்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

எனும் பெண்பால் புலவர் பாடியது. இப்பாடலில், ஒரு அழகான சிற்றூர். அவ்வூரில் வாழும் இளம்பெண் ஒருத்தி, தன் குடியில் பிறந்த முன்னோர் ஒருவரின் புகழ் நிலைப்பதற்காக நடப்பட்ட நடுகல்லை ஒவ்வொரு நாளும் கைகூப்பி தொழுது வணங்குவது பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஒலிமென் கூந்தல் ஒண்ணுதல் அரிவை
நடுகல் கைதொழுது பரவும் ஒடியாது
விருந்துஎதிர் பெறுகதில் யானே என்ஐயும் (புறம். 306, 4-5, ப. 397).

அப்பெண், கைகூப்பி தொழுவதற்குக் காரணம், விருந்தினர்களை எதிர்கொண்டு வரவேற்று உபசரிப்பதற்கு இனிய இல்லறவாழ்வு தனக்குக் கிடைக்கவேண்டும். மேலும், பகைவர்களை வென்று நாட்டை நல்லமுறையில் காத்து அருளும் நற்பேறு தன் கணவனுக்கும், நாடாளும் வேந்தனுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதாக அமைகிறது. இப்பாடல் மூலம் நடுகல் வழிபாடு என்பது வேண்டியதை அளிக்கும் இறைத்தன்மைப் பெற்ற ஒன்றாகக் கருதப்பெற்றிருப்பதை உணர முடிகிறது. மேலும், புறம். 263 ஆம் பாடலில், ஆநிரை மீட்கச்சென்ற வீரனின் உயிர்தியாகத்திற்கு, நடுகல் உருவாக்கப்படுவதும்,

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

அந்நடுகல்லை மக்கள் வணங்கினால் மழைவரும் என்ற நம்பிக்கைப் பதிவாகியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்க
கொல்புனல் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே
(புறம். 263, 7-8, ப. 357).

மக்களின் நம்பிக்கை வயப்பட்ட ஒன்றாகயிருந்த நாடுகள் வழிபாடு காலப்போக்கில் குலதெய்வ, சிறு தெய்வ வழிபாடாக மாற்றபெற்றிருப்பதைப் புறநானூற்றுப் பாடல்வழி அறிய முடிகிறது. பழந்தமிழரின் நடுகல் வழிபாடு, ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் பல பரிணாம வளர்ச்சிப்பெற்றுள்ளது. நடுகல் எடுக்கும் வழக்கம், பழந்தமிழர் காலத்தில் ஆண்களுக்குரிய ஒன்றாக இருந்துள்ளது காலப்போக்கில் பெண்ணுக்கும் நடுகல் எடுத்துக் கடவுளாக்கிய நிலையினை முதன்முதலில் சிலம்பில் தான் காண முடிகிறது. இளங்கோவடிகள் தொல்காப்பியர் காட்டும் நெறியில் நின்று கண்ணகிக்குக் கல்நாட்டிக் கடவுளாக்கிய புதுமையினைச் செய்துள்ளார் (தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும், ப. 339). இவரின் கூற்றின்படி, கண்ணகி வழிபாடானது பெண் தெய்வ வழிபாடாக வளர்ச்சி பெறுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறது. அதோடு இவ்வழிபாடானது பல்வேறு நிலைகளில் மாற்றம் பெற்று தமிழ்ச்சமூகத்தில் சிறு தெய்வ மற்றும் குலதெய்வ

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

வழிபாடாக இன்றளவும் திகழ்ந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது.

சமுதாயத்தில் சிறப்புமிக்க இயல்புகளை, செயல்களை கொண்டிருந்தவர்களுக்கும், அவர்கள் இறப்பிற்குப் பின் அவர்கள் நினைவாக நினைவிடம் (சமாதி) தற்காலத்தில் உருவாக்கப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. இவை நடுகல் வழிபாட்டின் நீட்சியாக கருதஇடமுள்ளது. ஆனால். பழந்தமிழரின் நடுகல் வழிபாட்டிற்கும், தற்கால சமாதி வழிபாட்டிற்கும் பெருத்த வேறுபாடு இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இவைகளின் நோக்கம் முன்னோர்களின் புகழைப் போற்றுவது என்றாலும், சமாதி வழிபாட்டில் பொது நலத்தைவிட சுயநலம் மேலோங்கியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

பண்டையத் தமிழரின் அடையாளம்

பண்டையத் தமிழர்கள் சிறந்த வாழ்வியல் நெறிகளையும், போர் மரபினையும் கடைபிடித்து வாழ்ந்துள்ளதை புறநானூற்றுப் பாடல்வழி அறிய முடிகிறது. அவர்களின் வாழ்வில் வீரம், புகழ், மானம் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டும் அடையாளமாக நடுகல் வழிபாடு இருந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது. ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும், நாட்டுக்கும் ஒரு பண்பாட்டுத் தளம் இருக்கிறது. அதுவே அந்த மக்களின் அடையாளமாகவும் நிலை பெற்றிருக்கிறது. மேலும்,ஒரு நாட்டின் பலம் அதன்

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

பரப்பளவிலோ நிதி நிலைமையிலோ இல்லை; அதன் பண்பாட்டில் தான் உள்ளது என்று எடுத்துச் சொன்னவர் சுவாமி விவேகானந்தர் (நமக்கு எதற்கு மகளிர் தினம்?, தினமணி நடுக்கட்டுரை, ப. 6). இவரின் கூற்றுக்கிணங்க நடுகல் வழிபாடானது பண்டையத் தமிழரின் பண்பாட்டுத்தளத்தை அறிந்து கொள்ள வழி வகுக்கிறது. இவ்வளவு சிறப்பு மிக்கப் பண்பாட்டுத்தளத்தையுடையத் தமிழர்கள் காலச்சக்கரத்தில் சிதைந்து. சுயநலத்தில் சுருங்கிப் போய் விட்டார்கள். மாணிக்கத்தை மறுதலித்து விட்டு, கூழாங்கற்களைக் கூடை நிறையக் குவித்து களிக்கும் தரங்கெட்ட நிலைக்கு சென்று விட்டார்கள். நேர்மை சார்ந்த நல்ல தலைவர்களைப் புறக்கணிக்கும் பொதுப்புத்தி உடையவர்களாகவும், பொய்யைத் தேடிப் பிடித்து மகுடம் சூட்டி மகிழுபவர்களாகவும் மாறிவிட்டார்கள் (எங்கே போகிறோம் நாம்?, ப.161). இக்கருத்தியலானது பண்டையத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் நெறிகளோடு ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகவும் கவனிக்கத் தக்கதாகவும் அமைகிறது.

முடிவுரை

புறநானூற்றுப் பாடல்களை நடுகல் வழிபாடு என்ற பொருண்மையில் ஆராய்ந்ததில். புறம். 213-2017, 220-223, 306, 329, 335 ஆகிய 13 பாடல்களில் நடுவில் வழிபாட்டு முறைத் தொடர்பான தகவல்

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகிறது. மேலும் நடுகல் வழிபாட்டில் பழந்தமிழர்கள், தமது முன்னோர்களின் வீரம், தியாகம், நற்செயல்களைப் போற்றி அவைகளை பின்பற்றும் பழக்கத்தை வாழ்வியல் கடைமையாகக் கொண்டுயிருத்ததைக் காணமுடிகிறது. நடுகல்லிற்கு வழிபாடு செய்வதனால், மழை பொழியும், தங்கள் வாழ்வு வளம்பெறும், முன்னோர்களின் வாழ்வும், தியாகமும், தங்களுடைய வாழ்விற்கு வளம் சேர்க்கும் என்ற நம்பிக்கை சங்ககால மக்களிடம் இருந்திருப்பதைப் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது. காலப்போக்கில் நடுகல் வழிபாடு சிறு தெய்வ, குலதெய்வ வழிபாடாக மாற்றம் பெற்றிருப்பதையும் அறிய முடிகிறது. பழந்தமிழரின் நடுகல் வழிபாட்டில் சுயநலத்தைவிட பொதுநலம் மேலோங்கியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

பழந்தமிழர்கள் தங்களது முன்னோர்களின் வீரம், தியாகம், நற்செயல்கள், மானஉணர்வுகளைப் போற்றி அடுத்த தலைமுறைக்கு சடங்குகள், பழக்கவழக்கங்கள் வாயிலாக கொண்டு சேர்த்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. இனக்குழுக்களுக்கு இடையே சண்டையிடுதல் என்பது வீரத்தின் நிலை நாட்டுவது மட்டுமல்லாமல் அதிகார சக்தியாக தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கு எந்வொரு தியாகத்தையும் செய்ய அவர்கள் தயாராக இருந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. நடுகல்வழிபாடானது,

ISBN Number: 978-81-983005-0-8

சமூகவியல் அறிஞர்களின் சிந்தனைகளோடு ஒப்பு நோக்கும் போது, இனக்குழுக்களுக்கு இடையேயான அதிகார போட்டியின் விளைவு தான் நடுகல் வழிபாடு என்பதை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. நடுகல் வழிபாடானது குலதெய்வ, சிறு தெய்வ வழிபாடாக மாற்றம் பெற்றுத் தற்காலத்தில் சமாதி வழிபாடாக நீட்சிபெற்றிருப்பதை உணரமுடிகிறது. மேலும், நடுகல் வழிபாடு குறித்த பொருண்மையில் பிற சங்க இலக்கிய நூல்களை சமூகவியல், மானிடவியல் அறிகர்களின் கோட்பாடுகளுடன் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் பட்சத்தில் பண்டையத் தமிழரின் வழிபாட்டு முறைகள் குறித்த ஆழமான புரிதல் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது என்பதை இவ்வாய்வுக்கட்டுரைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] இரவி, கெ. *பத்துப்பாட்டில் ஆளுமை வளர்ச்சி*. நிலா சூரியன் பதிப்பகம், சென்னை – 600024, 2017.

[2] காந்தி, க. *தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும்*, நம்பிக்கைகளும். உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை– 600113, 2003.

[3] கைலாசபதி, க. *தமிழ் நாவல் இலக்கியம்*. குமரன்பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை – 600020, 1984.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

[4] கோதை ஜோதிலட்சுமி. *நமக்கு எதற்கு மகளிர் தினம்? தினமணி* நடுக்கட்டுரை, 7. 03.2023.

[5] சந்திரசேகரன், மா. "புறநானூறுக்காட்டும் உறவு நிலைச் சிக்கல்கள்." *புதுப்புனல்* கலை இலக்கிய மாத இதழ், மலர் -14, இதழ் -2, பிப்ரவரி – 2023.

[6] சுப்ரமணியன், சா. வே, (உ.ஆ). *தொல்காப்பியம் பொருள்ளதிகாரம்.* மணிவாசகர் பதிப்பகம்,சென்னை – 600 108, 2003.

[7] சீனிவாசன், இரா. "திரௌபதியின் உருமாற்றம்." *பெயல்* – அரையாண்டு ஆய்விதழ், பெயல்: 09, துளி: 01, அக்டோபர் 2022- மார்ச் 2023.

[8] தமிழருவி மணியன். *எங்கே போகிறோம் நாம்?.* கற்பகம் புத்தகாலயம், சென்னை – 600017, 2018.

[9] நடராசன், தி, சு. *திறனாய்வுக்கலை.* நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை – 6000098, 2003.

[10] பக்தவத்சலபாரதி. *தமிழர் மானிடவியல்.* மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம் – 608001, 2002.

[11] பக்தவச்சல பாரதி. *பண்பாட்டு மானிடவியல்.* மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம் – 608001, 2003.

[12] பரமசிவன், தொ. *பண்பாட்டு அசைவுகள்,* (2004), காலச்சுவடு பதிப்பகம், சென்னை – 600005, 2001.

[13] பரிமேலழகர் (உ.ஆ). *திருக்குறள்.* திருமகள் நிலையம், சென்னை - 600017, 1998.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8

[14] பாக்கியலட்சுமி, கு. “திருஞானசம்பந்தர் காட்டும் வழிபாடு.” அரிமாநோக்கு காலாண்டு இதழ், 16: 4, ஜனவரி - 2023.

[15] மாணிக்கவாசகர் (உ.ஆ). *புறநானூறு*. உமா பதிப்பகம், சென்னை – 600 001, 1998.

 ISBN Number: 978-81-983005-0-8